

ASTROTHEOLOGIE

23. seminář ing. J.Popelky Opakování – trojjedinost, čtyřjedinost. Vztah mezi Ježíšem Kristem a Luciferem.

Duchovní význam 1. kapitoly První Knihy Mojžíšovy – GENESIS Stvoření světa v sedmi dnech

(Dům techniky OV-Mar.Hory dne 3.9.2005)

Když jsem přemýšlel nad první kapitolou Genesis, tak se mi ukázalo, že myšlenky, které zde skrze mne přicházejí, jsou inspirovány Duchem, který inspiroval i sepsání Bible a během našeho povídání, když jsme si vysvětlovali duch. význam zn. Býka, Blíženců a Raka, jsem v rámci těchto seminářů vysvětloval 2+3 kapitolu z První Knihy Mojžíšovy. Ve 2 kapitole se hovoří o tom, jak se Adam nacházel v ráji, jak mu byla stvořena žena – Eva, vysvětloval jsem, co tato 2 kapitola znamená a také jsem vysvětloval 3 kapitolu a sice to, kdy Eva jedla ze stromu poznání dobra a zla, což mělo za následek vyhnání Adama a Evy z ráje. Když jsem si uvědomil, že vlastně bylo vysvětleno, co to znamená z duch. hlediska, tak mě napadlo, že bych měl ještě vysvětlit 1 kapitolu. To nebylo jednoduché. Když jsem se zpočátku zamýšlel nad tím, co se tímto příběhem o stvoření světa Bible (a Mojžíš) snaží říct, tak pořád nic nepřicházelo. Tak jsem si vzal na pomoc spisy Jakoba Lorbera, kde je uvedeno, že žáci Ježíše Krista měli s tímto tématem (Stvoření světa v sedmi dnech) také problémy, protože začali cítit, že tak, jak je to tam napsáno doslovně, je to nelogické a Ježíš říkal: Nemůžete číst Bibli v doslovném smyslu, protože když budete číst Bibli v doslovném smyslu (a hlavně Starý Zákon), tak se začnete samozřejmě dostávat do absurdních myšlenek, které nemají vůbec žádnou logiku a opravdu to tak je, protože Bible je duchovní kniha a popisuje symbolickým jazykem duchovní skutečnosti a je smutné, že všechny křesťanské církve (a nejenom ony), ale i všechny další církve světa, pokud mají nějaké své svaté Písmo, tak ho berou v doslovném smyslu, což je absurdní. Takže jsem se nechal inspirovat Ježíšem a uvědomil jsem si, že stvoření světa v sedmi dnech nemůže nikdo plně pochopit, pokud nechápe to, jak jsem vám zde vysvětloval zvěrokruh. Na tom si ukážeme, že zvěrokruh, jak jsem ho popisoval, vám krásně odhaluje i proces stvoření světa v sedmi dnech a tam jsem si uvědomil tu úžasnou skutečnost (a to jsem hodně krát zdůrazňoval): Snažme se nejdříve pochopit ty nejjednodušší, nejzákladnější věci a postupně se můžeme pouštět krok po kroku ke složitější věci. Nemá vůbec cenu řešit složité věci, pokud nechápeme ty jednoduché.

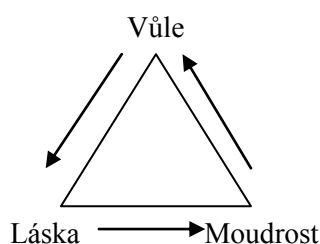
Opakování – Trojjedinost + čtyřjedinost:

V konečném důsledku, abychom pochopili Život, Boha, sami Sebe komplexně a v naprosté plnosti, nám stačí, abychom jako základ věděli, co to je trojjedinost a čtyřjedinost. Když toto správně a důsledně pochopíme, můžeme si postupně začít vysvětlovat (a odhalovat) veškeré duchovní tajemství.

A protože byly prázdniny, byl čas dovolených, tak si uděláme zase takovou mentální rozcvičku, zopakujeme si v krátkosti to, co bychom již měli mít všichni plně v sobě zakotveno a sice:

Trojedinost:

Každá živá bytost včetně Stvořitele je jedna, jedinečná a současně trojjediná. To je základní duchovní princip. Každé jedno je trojjediné. Symbol trojjedinosti je rovnostranný trojúhelník:

My už víme, že tato trojjedinost spočívá v tom, že každá živá bytost je Láska, Moudrost a Vůle. A opakuji: Bůh-Stvořitel na počátku obsahoval Lásku, Moudrost a Vůli.

Všechno, co vidíte kolem sebe, není nic jiného než Láska, Moudrost a Vůle.

Láska:

Zopakuji jednu věc: **Láska v tom nejhlubším smyslu je blaženost živé bytosti, prožitek nezměrného štěstí, který není ničím vyvolán než samotnou skutečností, kdy si živá bytost uvědomuje, že existuje, že je živá.** Jen tento samotný fakt – JÁ existuji, JÁ JSEM, když si ho uvědomíte, tak začnete prožívat nezměrnou blaženost. A toto je zásadní duchovní problém a nejenom duchovní problém, to je problém z kteréhokoliv hlediska: Každá živá bytost nedělá nic jiného ve svém životě než že se snaží hledat a vyhledávat štěstí. To dělají všichni beze zbytku. Zvířata to dělají nevědomě, lidé vědomě. Ale člověk, který hledá ve svém životě štěstí, blaženost, ale snaží se tuto blaženost, štěstí získat pomocí něčeho, tak tuto blaženost nemůže najít. Lidé se musí naučit to, že štěstí a blaženost mohou získat a prožívat jedině tehdy, když k tomu nebudou nic potřebovat. Když člověk dosáhne tohoto poznání, že štěstí a blaženost je můj normální a přirozený stav, ke kterému nic nepotřebuji, jen BÝT tím, čím skutečně JSEM, BÝT SEBOU SAMÝM. Jen tento samotný fakt – JÁ JSEM (nemusím mít ani tělo) mě činí neskonale a hluboce šťastným a blaženým. To je nejzákladnější princip Lásky. Samozřejmě pokud někdo tento stav má (a to jsem zde také říkal), je v tom obsažena další skutečnost: Jestliže cítím štěstí a blaženost, tak naprosto zákonitě cítím potřebu se o tuto blaženost dělit s jinou živou bytostí. Protože pokud je to přímo zakódováno v této vlastnosti, v tomto prožitku, a pokud se o toto štěstí, které mám a zažívám, nezačnu dělit, nezačnu ho sdílet s někým jiným, bude jen otázkou času, kdy tento pocit blaženosti ve mně zanikne. Pokud oheň nemá přístup ke kyslíku ve vzduchu, vyhasne. A to je důvod, proč Bůh-Stvořitel začal tvořit. Veškerá tvorba v celém vesmíru není o ničem jiném než o snaze Boha sdílet Lásku s jinými bytostmi. Toto je základní

motivace veškeré tvorby – snaha Boha sdílet Svoji Lásku (Blaženost) s jinými bytostmi. Uvědomme si, že na počátku byl Bůh sám, byl šťastný a blažený, čili měl (prožíval) Lásku a byl sám. A přitom věděl, že Oheň vyhasne, pokud není vzduch, čili Láska vyhasne, pokud není možnost sdílet tuto Lásku. Proto si musel stvořit bytosti, s kterými by mohl tuto Lásku sdílet. Takže už jsme si vysvětlili, co je to Láska a proto také málokdo zatím chápe, že Láska úzce souvisí a ne že úzce souvisí, ale přímo rovná se tvořivosti. Když si uvědomíme, že motivem veškeré tvorby je potřeba sdílet Lásku, tak vám bude jasné, že Láska a tvořivost jsou dvě slova pro jedno a to samé. Takže když uslyšíte, že je někdo tvůrčí, a je jedno, že tvůrčí může být ten, kdo třeba maluje krásné obrazy, či skládá krásné skladby, tvůrčí člověk může být i nějaký řemeslník, instalatér, který tu svou činnost, kterou provádí, bere jako prostředek k tomu, aby projevil svoji Lásku k jiné živé bytosti. Tvořivost není opravdu o ničem jiném než o tom, že Láska chce být sdílena s jiným člověkem. To je princip tvořivosti. Takže neberme, že tvořivost je to, že člověk dělá něco krásného a mimořádného, ale je to o tom, že člověk koná na základě impulsu a pod vedením svého srdce, to je tvůrčí člověk.

Moudrost:

Moudrost není nic jiného než Láska. Láska je Láska i Moudrost je Láska. Ale to, co nazýváme Moudrost, je už specifická Láska, protože Moudrost je Láska, která je usměrněna do určitého směru. Moudrost, jinými slovy – intelligence, není nic jiného než Láska, která působí určitým konkrétním směrem. Víte, jak se vždycky říkalo o lidech ve znamení Berana: Beran by nejraději sedl na koně a rozjel se všemi směry najednou. Povaha Lásky je taková. Láska by opravdu chtěla „sežrat“ všechny. Chtěla by najednou působit všemožnými způsoby a všemožnými směry, Láska – to je obrovské nadšení. Protože Láska je divoká, je to obrovské nadšení, které chce působit všemi směry, vznikl by z toho chaos. Láska nemůže tvořit (působit) chaoticky. Láska musí působit logicky, inteligentně, to znamená, že Láska musí působit pouze určitým směrem, který přináší moudré, plodné výsledky. A to je Moudrost. Moudrost není nic jiného než Láska, která opravdu působí určitým správným směrem. Symbolem Lásky je fyzické srdce a toto srdce rozhání do stvoření (fyz. těla) svoji Lásku (krev). Ale ta Láska (srdce) nerozhání krev do těla libovolně a náhodně, ale v určitých drahách, to znamená v tepnách, cévách, vlasečnicích. Vyzařování (proudění) Lásky (krve) do stvoření opravdu má svou logiku a systém, probíhá to inteligentně, moudře. Představte si, že srdce je symbol Lásky a tepny (cévní systém) jsou Moudrost, která usměrňuje Lásku, aby působila pouze v určitých drahách. Moudrost není nic jiného než intelligence, která rozumí Lásce a chápe Lásku. A protože rozumí Lásce a chápe Lásku, také ví, jak má Láska působit a co má vytvářet.

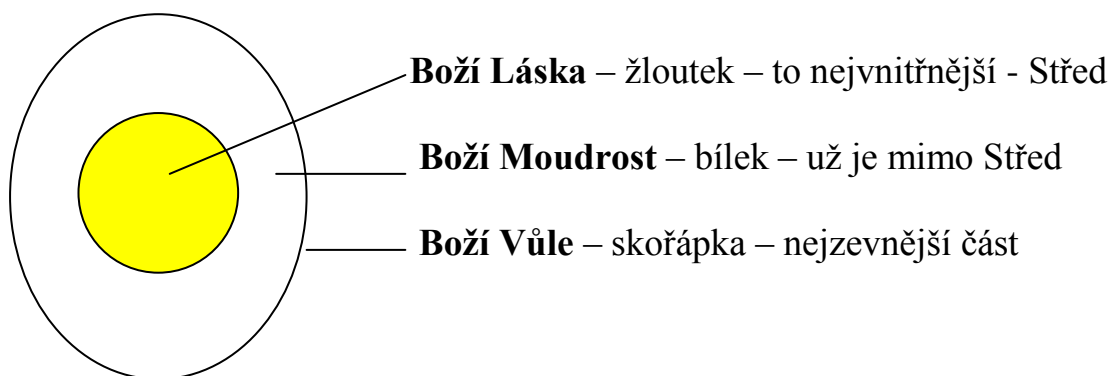
Vůle:

Vůle je síla, která definitivně uskutečňuje to, co chtěla Láska vytvořit, kdy Moudrost ukázala, jak se to má vytvořit a jakým směrem, a Vůle to uskuteční (realizuje). Proto jsem říkal, že Vůle je síla, která uskutečňuje to, po čem touží Láska a způsobem, který jí ukazuje Moudrost. A protože všechny tyto tři aspekty spolu souvisí, tak od vůle se zase dostáváme k Lásce. Síla Vůle nebo-li schopnost živé bytosti něco uskutečňovat závisí na její Lásce. Jestliže chcete v životě (a to platí i pro Boha) něco uskutečnit, tak to uskutečnění závisí opravdu na vaší Lásce, protože když máte slabou Lásku, tak vaše Vůle toho moc nesvede, ale když máte silnou Lásku, tak vaše Vůle je schopna uskutečnit mimořádné věci. Víte, že když má někdo silnou Lásku, tak má takovou Vůli, že je schopen obětovat svůj život pro jinou bytost, což krásně dokumentoval Ježíš – nejmimořádnější Bytost a nejmimořádnější byl v tom, že měl největší Lásku a proto dokázal kvůli bytostem, které neskonale miloval, položit i svůj život. Proto také, když si vezmete Nový Zákon a budete číst Evangelium dle Jana, tak Ježíš tam přesně definoval zajímavou myšlenku (která souvisí se vztahem Vůle a Lásky): Nemá větší Lásky než ten, kdo je schopen za své přátele obětovat i svůj život.

A možná, že když si zde opakujeme tuto trojjedinnost, bych mohl také doplnit vztah mezi Ježíšem Kristem a Luciferem.

Vztah mezi Ježíšem Kristem a Luciferem:

Abychom to lépe pochopili, vzpomeňte si, že jsem pro vysvětlení trojjednosti Boha (a nejenom Boha, ale jakékoliv živé bytosti) používal rovnostranný trojúhelník, ale také důležitý symbol – vajíčko:

Tento symbol je důležitý v jedné věci: Ukazuje vám další důležitý vztah, který existuje mezi Láskou, Moudrostí a Vůlí. A sice, když si představíte, že toto vajíčko představuje Boha-Stvořitele: Lásky je to nejněvnitřnější, čili samotný Střed Boží Bytosti, bílek nám ukazuje, že Moudrost je již něco, co je už trošičku mimo Střed Boží Bytosti (Boha-Stvořitele), kdežto skořápka jakožto symbol Boží Vůle nám ukazuje na tomto symbolu, že je to nejzevnější na Bohu-Stvořiteli. To znamená, že pokud je Bůh-Stvořitel (symbol celého vajíčka), tak

víme, jak je poskládaná jeho Bytost. Když toto pochopíte (a což je důležité), bude vám jasné, že veškerá tvorba Boha spočívá v tom, že Bůh začne vyzařovat směrem ven, čili začne vystupovat ze Sebe směrem ven, a to je veškeré Boží stvoření.

Takže co souvisí bezprostředně s Boží tvorbou? Vůle. Čili dá se říct, že **Boží Vůle je dotyková plocha mezi Bohem-Tvůrcem a Jeho stvořením.**

A to vám také mimo jiné vysvětluje, proč je napsáno v Novém Zákoně a proč říkal Ježíš: Hřích proti Otci (Boží Lásce) může být odpuštěn, hřích proti Synu (Boží Moudrosti) může být odpuštěn, ale hřích proti Duchu Svatému (Boží Vůli) nemůže být odpuštěn. To, o co usiluje Boží Vůle, se musí stát. Láska vám vždycky ve své dobrotě odpustí. Moudrost se usměje nad vaší pošetilostí a také vám odpustí, ale Boží Vůle vám neodpustí – co se musí stát, se stane.

O Luciferu není v Bibli moc poznámek. Je tam pár odstavečků, ale my víme, že Lucifer byl prvostvořený duch (prvorozený syn Boha) a vlastně Lucifer (česky – Světloňoš) – ten, který umožňovat vyzařování Boha směrem ven, právě souvisí se skořápkou (s Boží Vůlí).

Každá živá bytost má Lásku, Moudrost a Vůli. Ale rozmanitost lidských povah je velká a v životě to funguje tak, že i když máme každý všechny tyto tři aspekty, tak někdo přesto na základě své přirozenosti spíše inklinuje k Lásce, někdo spíše inklinuje k Moudrosti a někdo spíše inklinuje k Vůli (je silový typ). U toho nejvyššího Božího Ducha, Boha Stvořitele jsou všechny tyto tři aspekty v rovnováze (harmonicky sladěné), i když je jasné, že motivační faktor spočívá v Jeho Lásce (protože je to Střed Jeho Bytosti). Když si toto uvědomíme, že všichni máme tyto tři součásti (Lásku, Moudrost a Vůli), tak přesto někdo na základě své specifické Individuality inklinuje buď k Lásce, nebo k Moudrosti či Vůli. A můžeme říci, že Lucifer (protože se jednalo o tvorbu – Bůh chtěl tvořit) byla bytost, která odpovídala Jeho Vůli, protože jsem říkal, že teprve Boží Vůle je ta dotyková plocha mezi Bohem a Jeho tvorbou (stvořením) a teprve Boží Vůle uskutečňuje to, po čem touží Láska a to způsobem, který Jí ukazuje Moudrost. Takže se dá říct, že Lucifer byl první duch, který vzešel jakoby z Boha a tento první duch měl samozřejmě Lásku, měl i Moudrost, ale hlavně – jeho dominantní vlastnost byla Boží Vůle a tedy to byl duch, který zosobňoval (představoval) v první řadě Boží Vůli. Dnes, když se už stvoření hemží různými bytostmi, tak samozřejmě jsou další duchovné, kteří také jakoby korespondují s Boží Vůlí, ale mezi těmito duchy, kteří jakoby zosobňují Boží Vůli, byl Lucifer ten největší duch. To byl duch, který představoval tu nejvyšší Boží Vůli. Mezi duchy Boží Vůle není většího Ducha než byl Lucifer. A to je ten problém. On byl na úrovni Boží Vůle ten nejvyšší duch, čili můžeme říci, že Lucifer byl přímo Bůh Vůle, nebo Bůh, jehož jméno je Vůle. A představte si, že když má někdo takovou pravomoc a takové schopnosti, tak může dojít k takové situaci, že tento mimořádný duch si časem pomyslí: Bůh v tom aspektu Lásky něco chce, má chuť něco dělat, má chuť tvořit. Boží Moudrost nám ukáže způsob a

cestu, jak to stvořit. Ale aby to vzniklo, tak musí nastoupit Boží Vůle, která to teprve uskuteční a ta Boží Vůle, to jsem já. Tak nejsem v podstatě já ten nejdůležitější? Co na tom, že zde jsou nějaké krásné pocity jako je Láska, co na tom, že je zde něj. obrovská Intelligence, která se jmenuje Moudrost. Stejně, co neuskutečným já, to není. Zatím to je jenom teorie, ale já jako uskutečňovatel (Vůle – síla, která něco uskutečňuje) pokud to neudělám, tak to není. Potřebuji já vůbec Lásku a Moudrost? Ano, ale nejdůležitější jsem stejně já, protože teprve skrze mne se to realizuje. A to je právě to, co nastalo u Lucifera: Najednou zosobnitel Boží Vůle začal nabývat přesvědčení, že on je důležitější než Moudrost (a což byl úplně ten největší průser) a začal si myslet, že je více než Láska. Proto jsem vám říkal, že je důležitý symbol toho vajíčka: Láska je samotný Střed Boha – samotné jádro Boha, čili Láska nejvýstižněji ukazuje, kdo je to Bůh a teď si představte, že to, co je na Bohu nejvíc vzdálené od jádra Jeho Bytosti, čili Boží Vůle, která samozřejmě všechno realizuje, tak si (Lucifer) začal myslet, že je důležitější než Moudrost a než Láska. To byla ta základní lež, ta největší nepravda, že by Vůle, čili silový typ bytosti, byl více než ten laskavý typ. A tím, že Lucifer začal myslet a povýšil Vůli nad Lásku, tak co to znamenalo? Láska je teplo. On začal chladnout. A když začnete chladnout, začnete také tvrdnout. A bez Lásky není pohyb, takže se začnete čím dál méně pohybovat. Takže došlo k tomu, že když tato Vůle, která se nenechala inspirovat Láskou, ale začala si myslet, že je více než Láska, tato Vůle ztvrdla a vznikla hmota tohoto vesmíru. Takže Lucifer je v podstatě hmota. Hmotný vesmír není nic jiného než důsledek toho, že nejvyšší duch na úrovni Boží Vůle došel k přesvědčení, že on je z těch tří složek Boha ten nejdůležitější. A právě proto také vždycky Ježíš říkal, že hmota tohoto vesmíru není nic jiného než zpevněná nebo-li ztvrdnutá Boží Vůle. Když toto pochopíte, tak si uvědomíte druhou, velice důležitou věc: Lucifer byl jakoby první stvořený duch, jakoby vystoupil z Boha. Tento duch, skrze kterého Bůh tvořil, protože to byl uskutečňovatel Boží Vůle – Světlo (projevovatel Světla), když takto ztvrdnul (když se povýšil nad Lásku) a vznikl tento hmotný vesmír, tak začal tuhnout, byl postupně zbavován tepla (pohybu), začal ztrácet schopnost něco uskutečňovat, která byla čím dál menší a menší, už nedokázal takové věci, jako dokázal na počátku, když tu Lásku poslouchal, tak on na tu Lásku začal čím dál více zuřit. On si říkal: Ta Láska mě vlastně omezuje čím dál víc! A on se stal nepřítelem Lásky. On neřešil to, že on se začal omezovat sám, že jeho schopnosti uskutečnění slábly, protože se začal povyšovat nad Lásku, ta Láska ho nechtěla trestat, ale je to jeho vlastní blbost, protože přirozenost Boha je taková, že Láska nejvýstižněji ukazuje Jeho podstatu. A protože on to popřel (a je to nesmysl – si myslet, že jsem více než Láska), tak on se začal sám omezovat (svojí nesprávností). Tak vznikl ne Oheň Lásky, ale oheň zuřivosti, oheň nenávisti. Takže proto jestliže tento fyz. vesmír a obzvláště tato Země je v podstatě zhmotněním, projevením se ducha Lucifera (dneska satana – neboť jak se tento duch Lucifer změnil na hmotu, stal se z něho satan), tak se nedivte, že v tomto

světě, který je stvořen z něho, se právě velice dobře daří nenávisti, zuřivosti, atd. Pýcha (- já jsem víc než Láska) je kořenem dalších zel, všechna další zla vycházejí z pýchy a podstatou pýchy je, když někdo si myslí, že je víc než Láska.

Když si uvědomíme, že vznik hmotného světa má na svědomí Lucifer – představitel a zosobňovatel Boží Vůle, tak jinými slovy můžeme říci, že tento svět stvořil Bůh. A ten Bůh se cítil velmi provinile, když k tomu došlo. To sice byl už jakoby zdánlivě samostatný duch (Lucifer), ale byl to hlavní (nejvyšší a první) představitel Boží Vůle. A pak došlo k tomu, že vznikl tento svět, ve kterém se nachází obrovské utrpení, tak ten Bůh měl pocit, jako kdyby to udělal On. A začal mít vůči těmto bytostem, které se octly v tomto tvrdém světě, výčitky svědomí. Chápete tu pointu? On to sice jakoby nebyl Bůh, kdo to způsobil, ale Lucifer. Ale protože Lucifer byl nejvyšší představitel a nejvyšší zosobnění Boží Vůle, tak Bůh měl pocit, jako kdyby to udělal On sám (toto selhání). A začal si uvědomovat, že je spoustu bytostí, které v tomto „tvrdém“ světě musí žít, viděl, kolik to přináší utrpení, tak se cítil strašně provinile, tak s tím chtěl něco udělat. A obzvláště s tím chtěl něco udělat v souvislosti s touto planetou, protože v tomto „tvrdém“ vesmíru na této planetě jsou ty nejtvrďší podmínky. Takže On se najednou rozhodl (protože On vlastně nepřímo „selhal“), že to musí dát do pořádku a protože jsme to nejvíce odskákali my, lidé této planety, tak největší pocit provinění měl právě vůči nám. A proto, když chtěl uskutečnit nějakou misi, aby tyto záležitosti začal dávat do pořádku, tak musel jít na tu planetu, kde je ten nepořádek největší a proto musel přijít zde.

Jestliže Lucifer byl představitel složky Boha (Vůle), která selhala, tak kterou složku Boha musel poslat k nám na Zemi? Lásku. Láska nejvíce vystihuje podstatu (přirozenost) Boha. On zde poslal Lásku, ale samozřejmě ne celou, protože jako i na úrovni Boží Vůle je spousta duchů, kteří jsou zosobněním Boží Vůle (ale Lucifer byl první a nejvyšší mezi těmi duchy, kteří představovali Boží Vůli) tak i na úrovni Lásky tomu tak je, že je (v Lásce) přítomno spousta duchů, kteří představují (zosobňují) Boží Lásku, takže kterou část z této Lásky (z toho „žloutku“) zde poslal Bůh? Přímo ten samotný Střed. Čili složka Boží Vůle selhala, protože se začala povyšovat nad Lásku a proto vznikl tento tvrdý svět a Ten, kdo to má dát do pořádku, je samotné jádro, samotný Střed Boží Lásky. A zde vidíte, kdo kope v jakém dresu. Lucifer kope v dresu Vůle, která se navíc začala povyšovat nad Lásku a Duch, který žil v Ježíši, byl Ten, který představuje samotné jádro Lásky v Bohu. To je jenom takové nesmělé přiblížení a upřesnění, jak se to má s Luciferem, jak se to má s Ježíšem a jaký je vztah Lásky a Vůle. Takže tím, že Boží Vůle (kterou představoval Lucifer) selhala a nejvíc jsme to odskákali my na této Zemi, protože Lucifer (dnes satanův duch) je osobně přítomen zde, nikde není satanův duch tak intenzivně přítomen jako na naší planetě, proto vlastně Boží Láska (Bůh-Tvůrce) měl největší výčitky svědomí vůči nám – lidem, proto tu nejčistší a nejdokonalejší část – samotný

Střed Jeho Lásky poslal na planetu Zemi. Lidi této planety vlastně Bůh miluje nejvíce.

Dotaz posluchače: Mám v tom teď trochu zmatek, když si předtím říkal něco o separaci a že Bůh-Duch ze sebe vyzáří individuální Bytosti a teď to tady vypadá, jakože to vyzáří satan, že my jsme jeho dítě. Jakože Bůh stvořil Lucifera, pak si dal pauzu a pak se se zděšením díval na ty lidi a na ten ostatní celý zmatek zde atd. a pak poslal...

Odpověď J.P.: Ale já jsem říkal, že pokud Láska chce tvořit a ať chceš stvořit cokoli, květinu, zvířátko, tak se to musí uskutečnit, tak to prostě je a kdo je uskutečňovatel?

Odp. posluchače: No já jsem si myslel, že Bůh-Stvořitel.

Dotaz J.P.: Ale která část Boha?

Odp. posluchače: Boží Vůle.

J.P.: A to byl Lucifer. Bůh tvořil skrze Lucifera.

Pokrač. dotazu posluchače: A pak teprve zděšeně zjistil a viděl, co se stalo?

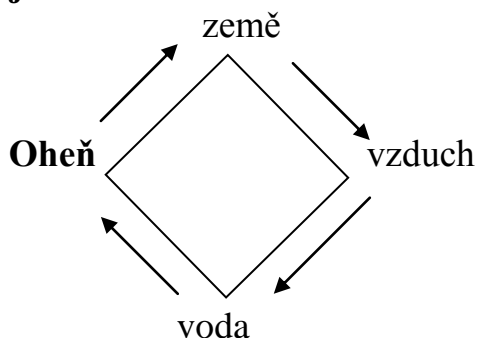
J.P.: Láska má chuť tvořit, Moudrost ukazuje směr a Vůle uskutečňuje. A na úrovni Boží Vůle (té části Boha, která něco realizuje) byl Lucifer prvním a nejvyšším zosobněním, čili Bůh tvořil skrze Lucifera. A tvořil určitou dobu velice dobře, stvořil spoustu úžasných duchovních vesmírů, stvořil duševní vesmíry, stvořil různé bytosti a to probíhalo nekonečně dlouho, dovedeš si představit, že ty jsi přímo ten činitel, který tvoří vesmíry a vidíš to, že to je tvé dílo, to jsem já udělal, on neudělal jen nějakou květinu, ale on stvořil obrovské vesmíry! Tak se nediv, že v něm vznikl ten pocit: Já nejsem jen tak někdo. Bůh opravdu tvořil skrze Lucifera. To, že potom v něm vznikla myšlenka: Já jsem ten, kdo to všechny dělá, to by nevzniklo samo od sebe, ale když viděl tu nádheru, proto vždycky Bible píše: Ty, nejspanilejší mezi cherubíny... Všechno, co Bůh chtěl stvořit a projevit ze Sebe, uskutečňoval Lucifer. Nechápu, že jsi vůbec schopen takové úzkoprsé myšlenky. To probíhalo věky, kdy vznikaly krásné duchovně-duševní vesmíry a to všechno skrze Lucifera! Ony pak postupně vznikaly další duchovní bytosti, ale Lucifer byl první a musel být první a já jsem to vysvětloval, proč. To je realizátor, to je ta dotyková plocha mezi Bohem a Jeho stvořením. Pak vznikali další duchové, kteří také byli stejní jako Lucifer v první řadě představitelé Boží Vůle, ale mezi těmito duchy Boží Vůle byl Lucifer nejvyšší. A také, právě když si začal myslet, že on je ta hlavní persona, on je ten realizátor a začal si myslet, že je vlastně více a důležitější než Láska a Moudrost, a začal jakoby tvrdnout, tak někteří další duchové (kterých bylo nesčetné množství) ho následovali (v tom jeho uvažování), oni si pak také říkali: Proč potřebujeme Lásku, Moudrost, ano, my je sice potřebujeme, ale stejně Vůle jakožto realizátor je nejdůležitější. A zase spoustu dalších duchů zůstalo u té naprosto nejvyšší Pravdy, že Láska je to nejvyšší. Ale to si dále ještě dnes vysvětlíme, když si budeme vysvětlovat stvoření světa v sedmi dnech.

K této věci bych doplnil pouze následující. Žádné energie, což je vlastně Boží Láska, nemůže něco vytvořit, pokud nenarazí na odpor. Když bude foukat vítr, ale plachetnice nebude mít rozvinuté plachty, čili nebude se vytvářet odpor, tak nepopluje. Jak už jsem dneska říkal, láska je divoká, je plná nadšení, chtěla by působit všemi směry najednou. To by ovšem způsobilo chaos. Proto moudrost ukazuje určitý směr, kterým může láska působit. Nakonec přichází vůle, která provede vlastní uskutečnění. To znamená, že vůle klade odpor lásce. Jinými slovy, vůle neuskutečňuje vše, co chce láska, ale pouze to, co je v souladu s moudrostí. Bez tohoto odporu vůle vůči lásce, by nemohlo nic vzniknout. To vše je v naprostém pořádku. Ale vůle musí uznávat skutečnost, že láska je v bohu to nejvyšší, protože láska nejvěrněji vystihuje přirozenost Boha. A právě to Lucifer jako nejvyšší představitel Boží Vůle porušil, když se začal povyšovat nad Boží Lásku.

Zopakovali jsme si podstatu trojjedinosti (Láska je tvořivost, Láska tvoří skrze Moudrost a Moudrost není nic jiného než intelligence nebo-li usměrnění působení Lásky, Moudrost je Láska, která působí určitým směrem, který je optimální. A teprve Vůle to uskutečňuje. Ale a to spolu souvisí, Vůle působí na základě Lásky. Čím je silnější Láska, tím je výkonnější Vůle. Čím je slabší Láska, tím je Vůle méně výkonná. A právě proto, když jsme si vysvětlovali, jaký je základní rozdíl mezi duchem Lucifera a Duchem, který žil v Ježíši, tak je jasné, jestliže ta Vůle si začala myslet, protože když viděla, co všechno dokázala a stvořila (uskutečnila), tak najednou začala mít falešný pocit, že je více než Láska. **A jestliže Vůle začne oslabovat svoji Lásku, tak je jasné, že pak i ta Vůle slábne. Až se oslabí tak, že ztuhne a tím pádem je neschopná pohybu, je neschopná cokoli dělat a důsledkem toho je vlastně tato tvrdá hmota. Ale tím, že tento představitel Vůle (Lucifer) ztuhl (a tím se změnil v satana) a uvědomil si, jak byl zbaven svých realizátorských schopností, tak začal tuto Lásku nenávidět, čili v něm vznikl jiný druh ohně (negativní, satanský).**

Když jsme si vysvětlili trojjedinost Stvořitele, tak je jasné (a to jsme si podrobně vysvětlovali), že když Bůh začne tvořit své stvoření, vzniká čtyřjedinost, protože stvoření má 4 složky:

Čtyřjedinost:

OHEŇ - tvůrčí Duch

ZEMĚ – proces, kdy tvůrčí Duch začne vystupovat ze sebe směrem ven

VZDUCH - mysl = zrcadlo
(možnost vidět a sdílet)

VODA - dochází k emoční reakci

Tvůrčí Duch vyzařuje směrem ven a představuje Střed jakékoliv živé bytosti, takže Střed nemůže jít hlouběji do Sebe, protože On už je samotný Střed, čili tento Střed (tento tvůrčí Duch) má jen jedinou možnost a sice: působit směrem ven, takže proto tvůrčí Duch (Bůh-Stvořitel), který je symbolizován Ohněm, může působit jedinečně k zemi (směrem ven). Element země představuje proces externalizace, kdy živoucí Střed začne působit a vyzařovat směrem ven. To je podstata živlu země – snaha živé bytosti se zviditelnit (vystoupit ze sebe směrem ven). U toho je třeba jen doplnit, že proces externalizace je současně procesem separace. Jestliže Bod začne působit (vystupovat) směrem ven, tak současně dochází k rozčleňování, jinými slovy ke specializaci. krásným symbolem elementu země a tohoto procesu externalizace je strom. Nejdříve máme jednu jedinou skutečnost (kmen), který představuje tohoto tvůrčího Ducha a tato jedna jediná skutečnost se začne najednou rozčleňovat. Takže to košatění, které představuje strom, je právě proces externalizace a současně rozčleňování (košatění) a vznikají čím dál více specializovanější části. Z toho vyplývá důležitý jednoduchý princip: Každá živá bytost (a víme, že to živé v člověku je vždycky Duch) má potřebu se zviditelnit (vystoupit ze sebe směrem ven). Ale jestliže tvůrčí Duch začne vyzařovat směrem ven a začne se zviditelnovat, je důležitá jedna věc: Ta potřeba se zviditelnit je spojena s tím, že když něco ze Sebe vyzáříte, tak to chcete vidět. Chcete, aby to mělo nějakou podobu, něj. tvar. A to nám vlastně umožňuje vzduch, což je mysl. Vzduch symbolizuje mysl a mysl Bůh potřebuje k tomu, aby to, co ze Sebe projevil (vyzářil) směrem ven, aby to viděl. Bez mysli Bůh nemůže nic vidět. Opravdu je to tak, že mysl jak u Boha, tak u každého člověka představuje funkci živého zrcadla, které Stvořiteli umožňuje vidět, co z Něho vzešlo ven. Bez mysli by Bůh nic neviděl. Dá se říct, že mysl jsou oči Boha. A nejenom oči Boha, ale oči každého z nás. Proto je ve všech jazycích řečeno: vidět = vědět, angličané mají slovo: see – vidět nebo-li chápat. Takže vzduch je živé zrcadlo, které umožňuje Duchu vidět Sebe samotného a to, co z Něho vzešlo. Bez mysli by Bůh ani jiný duch nic neviděl. Takže to, co bylo externalizováno (zviditelněno), teprve v mysli získává podobu. A už jsem to zde vysvětloval: Nikdy nikdo nevidí stejnou skutečnost stejně. V každém člověku (v každé mysli) stejná jediná hmotná skutečnost získává jinou podobu. Nikdy člověk nevidí vnější skutečnost jako takovou, ale tuto vnější skutečnost vidí až v mysli a každá mysl ji může dávat jinou podobu a kdyby to tak nebylo, tak by se všem ženám líbil jeden a tentýž muž a všem mužům by se líbila jedna a tatáž žena. Jestli si vzpomínáte, tak jsem vždycky říkal, že Oheň nebo-li tvůrčí Duch je stav Jednoty, kdy je jediná existující živá Skutečnost. V druhé fázi tato jedna jediná Skutečnost začne vyzařovat (působit) směrem ven a vznikají separované jednotlivé částice (skutečnosti), ale teprve ve vzduchu tyto separované, izolované částice získávají nějakou podobu. Mysl jim dává něj. podobu a tu podobu jim dává tak, že v mysli se objevují určité vztahy mezi těmito separovanými částicemi a tyto

vztahy vytvářejí podobu. Mysl odhaluje, jaké existují vztahy mezi rozdělenými částicemi. Proto vždycky se živlem vzduchu, který představuje mysl, tak vždycky astrologové dávali vzdušná znamení do souvislosti se vztahy a partnerstvím. Takže si uvědomte, že vzduch souvisí s myslí, ale když použijeme slovo mysl, že je to schopnost vytvářet obrazy (schopnost vidět, mít podobu) a co to je – mít podobu? Mít podobu znamená, že vidíte, jaké existují vztahy mezi původními rozdělenými částmi. Mysl je schopnost zobrazovat, jaké existují vztahy mezi samostatně existujícími skutečnostmi. Proto jsem říkal: Řekněte mi myšlenku, jaký je rozdíl mezi Sluncem? V jednotě myšlenka neexistuje. Ale když řeknete (dvě oddělené skutečnosti): Jaký je rozdíl mezi Sluncem a Měsícem, což jsou dvě samostatně existující skutečnosti, již jste schopni formulovat určitou myšlenku. Ve světě mysli vidíte, jaké existují vztahy mezi izolovanými samostatnými skutečnostmi. Ve světě, kde nejsou izolované jednotky a je tam jen jedna skutečnost, tak tam mysl není, nemá šanci. A to vám vysvětluje, že každá Idea je stav jednoty, nemůže být jako taková vyjádřitelná. Ideu můžete vyjádřit, až ji začnete nějak rozpitvávat a teprve tehdy ji můžete uchopit myšlenkou. A to je právě důležité si uvědomit, co to je mysl. Mysl je živé zrcadlo, které umožňuje něco vidět a současně něco vidět (že vidíte něj. podobu) souvisí s tím, že tato podoba není nic jiného než vyzrcadlení vztahů, které existují mezi izolovanými skutečnostmi. A ještě další zásadní věc: Duch nepotřebuje mysl jen proto, že tam může něco vidět (protože to jsou Jeho oči), bez mysli by Duch-Bůh byl bez očí (byl by slepý), to vám také vysvětluje, že pokud se setkáte s něj. duchovními směry, které degradují mysl a říknou vám, že mysl je k ničemu, mysl je překážka na cestě k Bohu, tak to je lež! Bez mysli by Bůh byl bez očí. Ale také si uvědomte jednu věc, což nikdo pořádně nezdůrazňuje: Kromě toho, že mysl jsou oči (živé zrcadlo, kde můžete něco vidět), tak důležitá funkce mysli je to, co bylo na počátku. Když jsem vám říkal (když jsme se bavili dnes o Lásce), že Láska je prožitek štěstí, blaženosti jen na základě jednoduché skutečnosti, že Já Jsem, takže tento prožitek blaženosti má hned v sobě obsaženo to, že se chce sdílet. Láska (každé štěstí) se chce automaticky sdílet s jinou živou bytostí, proto jsem použil ten symbol: Oheň, který nemá přístup ke vzduchu, vyhasne. Láska, která není sdílena, zanikne. Další, velice důležitou funkci vzduchu je – sdílení. To vám vysvětluje, proč vzdušná znamení (element vzduchu) souvisí se vztahy. Uvědomte si to. Kdybyste neměli mysl, tak nemůžete sami sebe sdílet s jinou bytostí. Zapamatujme si tyto dvě základní funkce mysli: Mít představu – vidět a hlavně také – mít možnost sdílet. A co můžete sdílet? Vy jste duch. Můžete sdílet Lásku – svoji tvořivost a co to je – sdílet svoji Lásku – tvořivost? Spolupracovat s někým. A to je princip Vodnáře. Vodnář je spolupráce – sdílení tvořivosti. Můžete dále sdílet s jinými lidmi svoji Moudrost (což jsou Blíženci), čili jestliže Vodnář jsou spolupracovníci, tak Blíženci jsou spoluvzdělavatelé (spolužáci). A potom také můžete sdílet svoji Vůli a my víme, že Vůle něco uskutečňuje, takže Vůle souvisí s Bytím, protože teprve co Vůle realizuje, to začne existovat. Takže

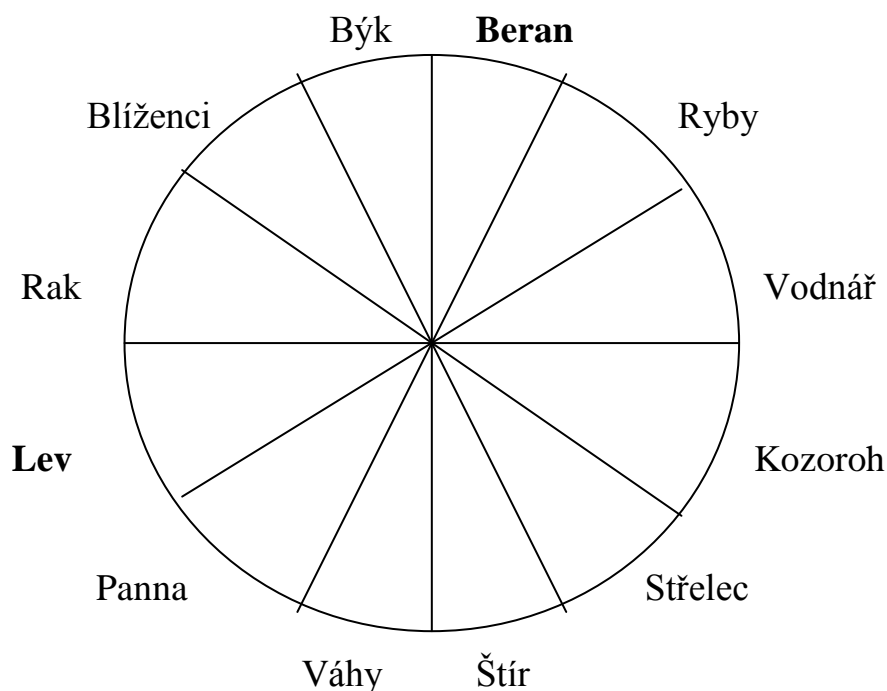
můžete sdílet své bytí, což souvisí se zn. Váhy, což jsou spoluexistující, proto se Váhy dávají do souvislosti s partnerstvím a manželstvím. A když se bavíme o vzduchu – myslí a mysl je schopnost něco vidět (něj. obraz) a schopnost mít možnost sdílet, tak právě mysl je to, co se jmenuje duše. Duše je mysl, nebo-li váš myšlenkový člověk je vaše duše. Nebo-li svět existující ve vaší mysli je vaše duše. Duše je myšlenková složka člověka. A když vznikne ve vaší mysli něj. obraz nebo jinými slovy: Když spoluprožíváte svůj vztah nebo svoji Lásku, čili sdílíte sami sebe s jinou bytostí, tak zákonitě z toho vznikají určité dojmy (pocity) – emoce a to je voda. Emoce není nic jiného než to, jaké máte dojmy z toho, co existuje ve vaší mysli, jaké máte dojmy z obrazu, který máte před sebou. Emoce není nic jiného, než jaký máte dojem z vlastní duše. Váš emoční život je dojem z vaší duše. A dostáváme se tak, kde jsme začali. Říkali jsme si, že emoce jsou velmi důležité, protože na základě toho, jaké máte emoce (na základě toho, jaký máte dojem z vlastní duše), dostává váš duch (vaše Božství) informaci, jaká je Jeho tvorba, co vlastně stvořil. Teprve emoce jsou jakoby ten faktor, který reálně Bohu podávají informaci o stavu Jeho stvoření. Teprve emoce dávají Duchu informaci, co se odehrává v Jeho stvoření. A když tvůrčí Duch dostává tyto emoční informace, čili výpověď: V Mém stvoření se odehrává to a to, teprve to Ho přinutí zasáhnout nebo působit na toto stvoření. To znamená, že jestliže dostává příznivé informace (když člověk cítí pozitivní emoce), tak ten Duch je nucen čím dál více zvyšovat svoji pozitivitu a pozitivně zasahovat o to více do svého stvoření. Když dostává negativní informace, to znamená, že člověk má v sobě negativní pocity, tak Bůh začne dělat takové opatření, aby se tato negativita dostala do pořádku, čili začne zase do stvoření vyzařovat ze Sebe určité specifické věci. Zapamatujte si, že emoce jsou rozhodující informátor pro vašeho Ducha (Boha), co se odehrává v Jeho stvoření. A je to vaše emoční bytí, které rozhoduje, jak Bůh zasahuje do (vašeho) stvoření. Svými emocemi rozhoupete Boha a nutíte Ho určitým způsobem působit ve stvoření. Proto jsem říkal, když jsme měli seminář ohledně Raka, že duchovní vývoj člověka probíhá skrze jeho emoční tělo. A více složek ve stvoření není, jenom čtyři. Připadá vám to nějak složité, když jsme si řekli, že existuje trojjedinost, že každá živá bytost má tři kvality a že stvoření má čtyři úrovně? Opravdu, když člověk pochopí, že jsou 3 a 4, tak pochopí všechno, víc toho není u Boha. Vysvětlíte si 7 jednoduchých věcí a víte v podstatě všechno, co potřebujete vědět. Může být něco jednoduššího? Ne. A protože jsme si ukázali, jak to působí, řekli jsme si, že existuje jeden rytmus (Láska, Moudrost, Vůle, Láska, Moudrost, Vůle...), který charakterizuje Stvořitele (Láska inspiruje Moudrost, Moudrost inspiruje Vůli a Vůle inspiruje Lásku) a potom je druhý rytmus (čtyři úrovně stvoření) – Oheň, země, vzduch, voda, Oheň, země, vzduch, voda... (tvůrčí Duch má jedinou možnost - ze Sebe vyzářit směrem ven –externalizace; to, co Bůh ze Sebe vyzáří, vstupuje do mysli a získává to tam podobu (obraz), tento obraz vyvolá něj. dojem (emoce) a emoce dávají Duchu informaci, co má dělat, jestli má působit a pokračovat v daném směru (pokud

jsou emoce příznivé) a pokud jsou emoce negativní, tak musí Duch udělat změnu a tuto negativitu odstranit (začne vyzařovat něco jiného).

Když zkombinujeme oba dva rytmy, dostáváme 12 kvalit:

L	M	V	L	M	V	L	M	V	L	M	V
O	Z	Vz	Vo	O	Z	Vz	Vo	O	Z	Vz	Vo
Lev	Panna	Váhy	Štír	Střelec	Kozoroh	Vodnář	Ryby	Beran	Býk	Blíženci	Rak
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Ať budete na nebi, v pekle, kdekoliv, vždycky najdete základních 12 kvalit, více jich není, protože je to kombinace tří archetypálních věcí – trojjednosti a čtyřjednosti. Když spojíme tyto dva rytmy, dostáváme dvanáct duch. kvalit (viz seminář č. 6 – Vztah mezi trojností a čtverností a odvození dvanácti duchovních principů), které si nakreslíme do kruhu:

Když jsme si odvodili těchto dvanáct základních duch. kvalit, tak v průběhu těchto seminářů jsem začal vysvětlovat tvůrčí proces, jak probíhá u Boha a vysvětloval jsem tento tvůrčí proces ve světle zvěrokruhu. Vysvětlil jsem a zdůvodnil jsem, proč se začíná u Lva, protože Lev právě symbolizuje žlutek ve vajíčku (je to Lásky tvůrčího Ducha) a veškerá tvorba probíhá a je iniciována, vyvolána Láskou Boha, proto musíme jakýkoliv tvůrčí proces začínat ve Lvu. Myslím, že jsem to dostatečně vysvětlil. Ale potom je ještě další počáteční znamení a tím je Beran (a také jsem vysvětloval, proč), protože Beran uskutečňuje a vzniká v něm individuální Bytí (viz seminář č. 16). Takže pokud

chápeme horoskop a zvěrokruh jako prostředek k popisu určité individuality (specifické skutečnosti), tak bereme jako počátek Berana.

Beran jako počátek – popisuje určitou individuální skutečnost.
Lev jako počátek – popisuje iniciátora tvůrčího procesu.

Když jsem vysvětloval v předcházejících seminářích (č.10-20) počínaje Lvem, jak jdou jednotlivá znamení za sebou, tak jsem vysvětlil, proč. Říkal jsem, že veškerý tvůrčí proces má naprosto logickou posloupnost. Tehdy jsem ještě netušil, že se budu jednou zabývat 1. kapitolou První Knihy Mojžíšovy – GENESIS. Až když jsme se nad tím zamýšlel, tak jsem zjistil, že už jsem to vysvětlil, co to znamená. Ti, co chodí na mé semináře, když si přečtou stvoření světa v šesti dnech ve Starém Zákoně, tak zjistí, že je to přesně to samé, co jsem vám zde už objasňoval v předcházejících seminářích.

Duch. výklad První Knihy Mojžíšovy – GENESIS – Stvoření a spořádání od Boha všech věcí v šesti dnech:

Když si vezmete Bibli-Starý Zákon, tak první, na co narazíme, se dočteme:

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.

Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad propastí, a Duch Boží vznášel se nad vodami.

I řekl Bůh: Bud' světlo. I bylo světlo.

A viděl Bůh světlo, že bylo dobré; i oddělil Bůh světlo od tmy.

A nazval Bůh světlo dnem a tmu nazval nocí. I byl večer, a bylo jitro, den první.

Řekl také Bůh: Bud' obloha u prostřed vod, a děl vody od vod.

I učinil Bůh oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak.

I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer, a bylo jitro, den druhý.

Řekl také Bůh: Shromážd'te se vody pod nebem v místo jedno, a ukaž se místo suché. A stalo se tak.

I nazval Bůh místo suché zemí, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

Potom řekl Bůh: Zplod' země trávu, a bylinu vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce podle pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak.

Nebo země vydala trávu, a bylinu nesoucí semeno podle pokolení svého, i strom přinášející ovoce, v němž bylo símě jeho podle pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

I byl večer, a bylo jitro, den třetí.

Opět řekl Bůh: Bud'te světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci, a byla na znamení a rozměření časů, a dnů a let,

A aby svítila na obloze nebeské, a osvěcovala zemi. A stalo se tak.

I učinil Bůh dvě světla veliká, světlo větší, aby správu drželo nade dnem, a světlo menší, aby správu drželo nad nocí; též i hvězdy.

A postavil je Bůh na obloze nebeské, aby osvěcovala zemi.

A aby správu držela nade dnem a nad nocí, a oddělovala světlo od tmy. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

I byl večer, a bylo jitro, den čtvrtý.

Řekl ještě Bůh: Vydejte vody hmyz duše živé v hojnosti, a ptactvo poletujž nad zemí pod oblohou nebeskou.

I stvořil Bůh velryby veliké, a všelikou duši živou, hýbající se, kteroužto v hojnosti vydaly vody podlé pokolení jejich, a všeliké ptactvo křídla mající podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

I požehnal jim Bůh, řka: Plod'tež se, a množte se, a naplňte vody mořské; též ptactvo ať se rozmnožuje na zemi.

I byl večer, a bylo jitro, den pátý.

Řekl též Bůh: Vydej země duši živou podlé pokolení jejího, hovada a zeměplazy, i zvěř zemskou podlé pokolení jejího. A stalo se tak.

I učinil Bůh zvěř zemskou podlé pokolení jejího, též hovada vedlé pokolení jejich, i všeliký zeměplaz podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré.

Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podlé podobenství našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vší zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi.

I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.

A požehnal jim Bůh; a řekl jim Bůh: Plod'tež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji, a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi.

Řekl ještě Bůh: Aj, dal jsem vám všelikou bylinu, vydávající símě, kteráž jest na tváři vší země, a všeliké stromové, na němž jest ovoce stromu, nesoucí símě. To bude vám za pokrm.

Všechněm pak živočichům zemským, i všemu ptactvu nebeskému, a všemu, což se hýbe na zemi, v čemž jest duše živá, všelikou bylinu zelenou dal jsem ku pokrmu. I stalo se tak.

A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, bylo velmi dobré. I byl večer, a bylo jitro, den šestý.

Pokračuje 2.kapitola – Posvěcení dne sedmého:

A dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich.

A dokonat Bůh dne sedmého dílo své, kteréž dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréž byl dělal.

I požehnal Bůh dni sedmému, a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréž byl stvořil, aby učiněno bylo.

Myslím, že tento příběh zná asi každý, že. Vysvětlíme si to podrobně a nastíním vám jen princip, co tímto příběhem Mojžíš mínil. Když to budete číst a snažit se chápat v doslovném významu, tak zjistíte, že je to nesmysl.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad propastí a Duch Boží vznášel se nad vodami. I řekl Bůh: Bud' světlo. I bylo světlo.

První, co si musíme uvědomit, je to, že **na počátku stvořil Bůh...**, čili je zde nějaký Bůh, který tvoří. Dnes jsme si říkali (a říkali jsme si to už hodně krát), že Láska je to samé jako tvořivost. Všechno začíná u Lásky a vzpomeňte si na

symbol vajíčka-Boží Láska je Tvůrce, tam to všechno začíná, u Lásky v Bohu to začíná a je to Láska tvůrčího Ducha a který živel představuje tvůrčího Ducha? Oheň. Takže spojení Ohně a Lásky je které znamení? Lev. Proto jsme si vysvětlovali (když jsme brali tvůrčí proces u Boha), že počáteční znamení ve zvěrokruhu, co se týče tvorby, je Lev, protože Lev symbolizuje Lásku nebo-li tvořivost Boha. To je Bůh, který začal tvořit a který má schopnost tvořit – což je Boží Láska. A první, co tento Bůh-Stvořitel (Boží Láska) udělá, je, že na počátku stvoří nebe a zemi. Vysvětlovali jsme si, že když máte auto, které má motor (má schopnost jezdit), tak pokud chce někdo cestovat, tak si musí nejdříve stvořit cestu, po které můžete jet. A my jsme si řekli, že Panna je spojení Moudrosti a země, čili externalizace a říkal jsem, že Láska (tvořivost) se nemůže pohybovat, jak se jí zlíbí. Krev nemůže vytékat (proudit) ze srdce do těla, jak se jí zlíbí. Krev ze srdce vychází a pohybuje se v určitých drahách (tepnách). Láska může vždycky působit určitým směrem, což je Moudrost. Takže první, co Bůh musí udělat, je, že musí začít ze Sebe vypouštět (externalizovat) cesty, nebo-li Moudrost. První krok v tvůrčím úsilí Boha je, že začne ze Sebe vyzařovat Svoji Moudrost (Inteligenci). Když začne projevovat (vyzařovat a zviditelňovat) Svoji Inteligenci, tak co následuje? Dnes jsem vám říkal, že to, co Bůh vyzáří, musí někam přijít. Kam? Do mysli. A Váhy jsou vzduch a Vůle (Bytí). Váhy představují myšlenkový svět, to znamená, že první, co udělá Bůh-Tvůrce (Boží Láska) ve svém tvůrčím úsilí, je, že začne ze Sebe vyzařovat Svoji Moudrost (začne zjevovat cesty, po kterých Jeho tvořivost může proudit, protože Bůh nemůže tvořit, jak se Mu zlíbí, Bůh tvoří jedinečně po cestách Moudrosti) a proto je za Lvem vždycky Panna. Musíš vidět cestu Moudrosti. Proto jsem také říkal, že do Panny patří také všichni proroci, kteří lidstvu zjevují cesty Moudrosti, jak mají kráčet. Ale k čemu vám bude proces, při kterém dochází k zviditelňování Boží Moudrosti, když byste neměli mysl? Takže zjevená Moudrost musí v první řadě vytvářet existující mysl, protože musí být mysl, do které tato Moudrost vstoupí a tam se zobrazí. Chápejte, co je tím míněno. **Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi**, to stvoření nebe je zjevení (zviditelnění) Boží Moudrosti a tato Boží Moudrost stvořila myšlenkové bytí (Váhy) – mysl, čili schopnost něco zobrazovat, něco zrcadlit a říkal jsem, že bez mysli je Bůh bez očí. Takže stvoření nebe a země je první krok – Bůh začal ze Sebe Svoji Moudrost (Inteligenci), která vstoupila a zobrazila se v mysli a vytvořila myšlenkové bytí. To je to nebe, které stvořil Bůh na počátku, stvořil myšlenkový svět, na základě toho, že začal vyzařovat ze Sebe vyzařovat Svoji Moudrost, začal ve své mysli vidět jednotlivé myšlenky. Ale zde je velice důležitá věc: **Stvořil nebe a zemi**. A zde je důležitá poznámka: **Země pak byla nesličná a pustá a tma byla nad propastí a Duch Boží vznášel se nad vodami**. A to je podstatné. Začal zviditelňovat Svoji Moudrost, která v Jeho mysli vytvořila jednotlivé existující myšlenky. Dnes jsem říkal, že důležitá funkce mysli je zrcadlit a sdílení. Nebe už máme – to je mysl, ale ta země, to je právě to sdílení. A tam je napsáno, že tato země pak byla nesličná a pustá, to znamená, že tyto myšlenky, které začaly

existovat v Boží mysli, ještě neměly potřebu se vzájemně sdílet (a „třít“ se o sebe), ony samostatně existovaly, ale byly vůči sobě relativně lhostejné. Nijak se vzájemně neiritovaly, jen existovalo myšlenkové bytí (různé myšlenky), ale tyto myšlenky si byly vůči sobě jakoby lhostejné, a tím je míněno to, že země pak byla nesličná a pustá. Čili nebe – myšlenkové bytí a tato země nám ukazuje, že myšlenky mají schopnost se spojovat, ale protože země byla nesličná a pustá, tak zatím tato funkce nefungovala a tyto myšlenky byly vůči sobě apatické. A proč byly vůči sobě apatické? To je jako kdybychom chodili jen tak po městě a jen jsme se jen tak míjeli, existovali bychom, ale byli bychom k sobě lhostejní. A proč byla tato země nesličná a pustá? Proč tyto myšlenky byly vůči sobě lhostejné? To vysvětluje, když píše: **A tma byla nad propastí a Duch Boží vznášel se nad vodami.** Co to je – Duch Boží? Co je podstatou Boha, která kvalita? Láska. Tato Láska, tento Duch Boží se vznášel nad vodami. Voda je co? Emoce. Které znamení je spojením Lásky a vody? Štír. Protože v této fázi ještě nebyla sexualita. Ten Duch Boží se zatím vznášel nad vodami, čili ještě nebyl aktivován Štír, ještě nebyla aktivovaná kvalita, kdy emočně procitujete Lásku, takže dokud není schopnost emočně procitovat Lásku, tak tyto myšlenky jsou vůči sobě lhostejné. Proto musí Bůh pokračovat dále. **I řekl Bůh: Bud' světlo. I bylo světlo. A viděl Bůh světlo, že bylo dobré; i oddělil Bůh světlo od tmy.** Takže teprve v okamžiku (zatím je stav, kdy se Duch Boží vznášel nad vodami a proto je země tmavá a pustá, myšlenky nemají potřebu nic spolu mít), kdy řekl Bůh: Budiž světlo, tak došlo jednak k aktivaci Štíra, to znamená k schopnosti emočně procitovat Lásku, a Štír představuje také sex a to je jen jedna z možností, jak se procituje Láska (nebo-li tvůrčí energie, protože sexualita je tvůrčí energie), a to, že při sexu máte pocity, to je jenom emoce z určité tvůrčí energie čili emoční Láska. Takže když řekl: Budiž světlo, tak právě došlo k tomu, že se aktivovala štírovská kvalita, to znamená emoční procitování Lásky a současně když se nám zaktivuje emoční procitování Lásky, tak dochází k čemu? Štílec je co? Duch. Moudrost. A když jsme si rozebírali Štělce, tak jsme také říkali, že Štílec souvisí s idealizací (vidět Ideál). Ideál je, když vidíte něj. princip, který je nadřazen všemu ostatnímu, to je ideální. To znamená, že když se vám zaktivuje štírovská energie (schopnost procitovat Lásku), tak se vám vytvoří Ideál a tento Ideál je, že (Duch je jednota nebo mnohost? Jednota. Je Štílec duchovní kvalita? Je to oheň? Je. Takže to je jednota a Moudrost) tato štílcovská Moudrost spočívá v tom, že Moudrost vidí v dosažení jakého stavu? Jednoty. Štílec vidí Moudrost v tom, že se dosáhne stavu jednoty. Takže když tyto myšlenky (čili země byla nesličná a pustá) byly imunní vůči sobě, potom se probudila sexuální energie, tak jakou začaly vidět Moudrost? V dosažení jednoty. Když lidé dělají sex, tak jsou odděleni od sebe a k čemu je sex nutí, aby si uvědomili jednotu, ne? To je obsaženo v Budiž světlo. Když řekl: Budiž světlo, tak to znamená, že tyto jednotlivé myšlenky (duševní bytosti, které Bůh stvořil na počátku) začaly vnímat (obrazně řečeno) sexualitu, čili začaly procitovat (emočně reagovat na Lásku) a emoční reakce na Lásku vytváří jaký

ideál pro tyto jednotlivé myšlenky? Ten ideál zní: Dosáhnout s jinou bytostí stav jednoty. To je to, co je tím míněno: Budiž světlo a Bůh viděl, že světlo bylo dobré a oddělil světlo od tmy. Když si uvědomil, že jak se tyto jednotlivé myšlenky začnou spolu o sebe „třít“, otírat se a začnou vzájemně prožívat intenzivní emoce, že je to nutí dosáhnout stavu jednoty (vzájemně se spojit) a to je samozřejmě mnohem krásnější a jak jsem vám říkal, že Bůh udělá všechno proto, aby zintenzivnil sám Sebe, čili Lásku. Takže viděl, že Boha zintenzivňoval mnohem více než když jsou nějaké myšlenkové bytosti, které chodí kolem sebe a nemají o sebe zájem a proto viděl, že světlo je dobré a oddělil světlo od tmy. Zaměřil se na tuto cestu (světla). je to jasné, nebo ne? A pokud vám to není jasné, tak ještě jinak:

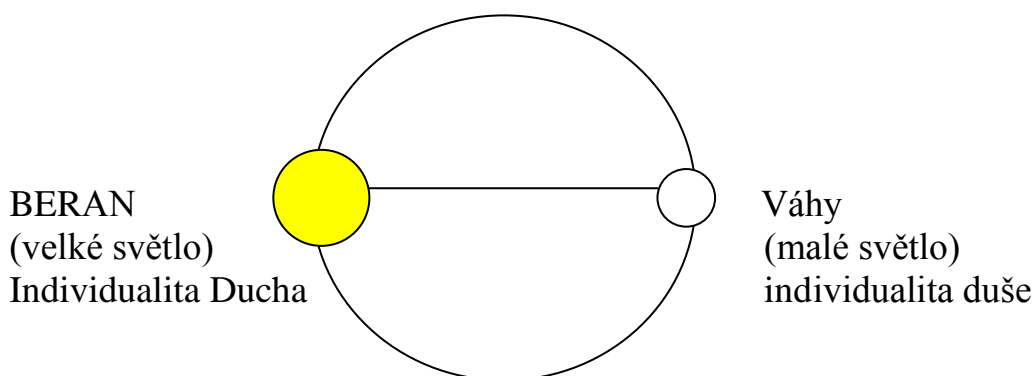
Dojde k souloži, k oplodnění, v těle matky se začne zviditelňovat určitá Moudrost, v těle matky začne něco vznikat, začne se projevovat nějaký inteligentní proces. Začne se zviditelňovat Moudrost. Dítě se narodí, vznikne nová mysl (duše). Ale jak se chovají děti do doby, než přijde puberta? Mají o sebe nějaký velký zájem? Země pak byla nesličná a pustá. Tyto dětské duše zatím o sebe moc nejeví zájem, ony se třeba spolu hrají atd., ale teprve když přijde puberta a začne se v tom dítěti probouzet schopnost intenzivně procítovat Lásku, tak teprve tehdy dívka, která je v pubertě a hoch, který je v pubertě, začnou toužit po nějakém sjednocení s jinou bytostí. A ještě jinak: Když začnete v pubertě cítit intenzivní pocity, tak si začnete také někoho idealizovat, že? Hoch si začne idealizovat nějakou dívku, která v něm nejvíce rozdmychává pocity, což vybičuje jeho představivost na maximální obrátky a on si začne tuto dívku idealizovat a stejně tak to probíhá i u dívek. Když začnou s vámi třískat vaše hormony, tak to může být klidně grázl a přesto vy ho budete vidět jako boha, s kterým se snažíte sjednotit. **A nazval Bůh světlo dnem a tmou nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první.** takže během toho prvního stvořitelského dne jsme se dostali až do Střelce. Dostali jsme se do stavu, kdy jednotlivé bytosti, které existovaly v duševním světě, tím, že se zaktivovala jejich emoční složka, začaly jevit o sebe zájem, začaly cítit potřebu se o sebe otírat a tím pádem začaly mít ideál – vstoupit s někým do jednoty. A pokračujeme dál. **Řekl také Bůh: Bud' obloha u prostřed vod, a děl vody od vod. I učinil Bůh oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak. I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer, a bylo jitro, den druhý.** Co to byla ta obloha uprostřed vod, která dělila vody od vod? Více nám napoví to, že v některých překladech tato obloha nebyla překládána jako obloha, ale jako pevnina. Co je v Bohu to nejpevnější (jak jsme viděli na symbolu vajíčka)? Vůle. Pevnina, nebo-li obloha uprostřed vod, která začala oddělovat vody od vod, byla Boží Vůle. Čili když došlo k tomu, že tyto bytosti na základě své touhy se chtěly dostat do jednoty s jinou bytostí, tak začal Bůh projevovat Svoji Vůli. Bůh začal zviditelňovat Svoji Vůli, protože do jednoty nejenom dvou bytostí, ale do jednoty i potom později s Bohem se nemůžete dostat jen tak, to už předbímám, ale pokud se chcete dostat a vnímáte

to jako svůj ideál, že se chcete dostat do jednoty s jinou živou bytostí a kdo je živá bytost? Duch. Pokud se chcete dostat do jednoty (do sloučení s jinou bytostí či s Bohem), nemůžete to dělat, jak se vám to zlíbí, ale na základě toho, že plníte Boží Vůli. Ten, kdo neplní Boží Vůli, se nikdy nedostane do jednoty s Bohem. Proto musí v dalším kroku Bůh zjevit Svoji Vůli. A my víme, že Kozoroh je zemské znamení (čili zviditelnění) a je to Vůle. A to je právě ta pevnina uprostřed vod, která dělí vody od vod. Někdo plní Boží Vůli, tak jde na jednu stranu a někdo jde proti Boží Vůli, tak jde na druhou stranu, čili jednotlivé duše (jednotlivé vody) se začaly oddělovat, někdo plnil Boží Vůli a tedy fungoval v souladu s Boží Vůlí a někdo šel proti Boží Vůli (viz pád Lucifera). A to je ten paradox, že nejvyšší představitel Boží Vůle ji sám přestal správně plnit, proto odešel na jednu stranu a s ním šlo na tuto stranu mnoho dalších duchů, kteří s ním souhlasili. A abyste rozuměli: I učinil Bůh oblohu a oddělil vody, které jsou pod oblohou od vod, které jsou nad oblohou, a stalo se tak. Kdo se začal povyšovat nad Boží Vůli, ten je symbolizován vodami, které jsou nad oblohou a ti, kteří dodržují Boží Vůli a žijí v souladu s Boží Vůlí, ti jsou vody pod oblohou (pod Zákonem). Ten, kdo se povyšuje nad Boží Vůli, je nad oblohou, protože si myslí, že je více než Bůh a ten, kdo dodržuje Boží Vůli, ten je pod oblohou a žije podle Zákona (dle Boží Vůle). **I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý.** Takže vidíte, že ten druhý den se zaobírá jenom procesem zviditelnění Boží Vůle a procesem, kdy některé bytosti tuto Boží Vůli dodržovaly (tak jsou pod oblohou) a některé jdou proti Boží Vůli a myslí si, že jsou víc než Boží Vůle, tak jsou nad oblohou. Z duch. hlediska můžeme říci, že zde je vlastně odpadnutí Lucifera od Boha (oddělení vod). Když to budete vnímat na té lidské úrovni, tak jak jsem říkal: Dojde k oplodnění vajíčka (tvůrčímu aktu), začne se zviditelňovat Moudrost, v těle matky se něco děje – inteligentní proces, narodí se nová duše na svět (vznikne nová mysl – nové myšlenkové bytí), než nastane puberta, je to takové míjení se a teprve v pubertě se radikálně probudí emoční život mladého člověka, začne jevit zájem o sjednocení se s jinou bytostí a Kozoroh je zjevení Boží Vůle a řekli jsme si, že Boží Vůle je to samé jako Bytí (vznikne určité tělo), a začne si uvědomovat, že jeho fyzické bytí je jiné jako fyz. bytí partnerky. Čili dochází k rozdělení vody od vod. Teprve když se v dítěti probudí sexualita a začne snít o tom, že by se chtěl sjednotit s jinou bytostí, teprve tehdy vstupuje do jeho vědomí radikálně moje tělo. Mé tělo je jiné než tělo opačného pohlaví a proto je to pro mě zajímavé a přitažlivé. Dokud dítě necítí pubertu, tak ho to tělo nijak nezajímá, ale plně dochází k tomu oddělení vody od vod (když se tam vloží ta obloha) až na základě sexuality a touhy po sjednocení s jinou bytostí, pak si začnete plně uvědomovat, že jsou různá fyz. těla. A taky to ještě chápejte tak, že to má ještě mnoho a mnoho dalších významů. Ta pevnina (obloha) uprostřed vod je projevená Boží Vůle, z duch. hlediska je to jasné, některé bytosti jsou v souladu, některé nejsou v souladu, ale také v průběhu té tvorby (a uvědomte si, že to je tvorba, která probíhá v duchovně-duševním světě) v tomto duchovně-duševním

světě samozřejmě ty bytosti mají něj. Vnější tělesnou podobu. To vám také vysvětluje, že v rámci tohoto procesu tvorby vznikaly fyzické (vnější) skutečnosti, které nebyly v souladu s Boží Vůlí, protože Bůh najednou věděl, že by se mu tyto fyzické (vnější) podoby nehodily do krámu, tak je dal úplně stranou a zaměřil se jen na určitý typ vnějšího bytí. Rozumíme si? To je podobné jako na Zemi, když byli veleještěři, brontosauři a potom byli vyhubeni, protože se Bohu nehodili do krámu. Oni se sice vyvíjeli, že to vyústilo ve stvoření veleještěřů, ale Bůh věděl, že je to slepá ulička, tak došlo k odstranění. To je také oddělení vody od vod. I nazval Bůh oblohu nebem. To nebe je dodržování Boží Vůle. To je cesta do nebe. Žít v souladu s Boží Vůlí je cesta do nebe, čili nazval oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý. **Řekl také Bůh: Shromážd'te se vody pod nebem v místo jedno, a ukaž se místo suché. A stalo se tak. I nazval Bůh místo suché zemí, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré.** Vidíte, zde nazval suché místo zemi a přitom první den stvořil nebe a zemi, chápete to? Když nechápete tu symboliku, tak to jsou nesmysly, protože když na začátku stvořil Bůh nebe a zemi, a teď tady říká: Shromážd'te se vody pod nebem v místo jedno, a vzniklo suché místo, které nazval zemí. Tak jaká to byla země tam (na počátku) a jaká to je teď země? Takže co to je - tato informace: **Řekl také Bůh: Shromážd'te se vody pod nebem v místo jedno, a ukaž se místo suché. A stalo se tak. I nazval Bůh místo suché zemí, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré.** První, co je: Kterým vodám říkal, ať se shromáždí v jedno místo? Těm vodám nad oblohou nebo pod oblohou? Pod oblohou. Protože ve svém dalším tvůrčím úsilí se přestal zajímat těmi bytostmi, které byly nad jeho Vůlí (které se povýšily a které nebyly v souladu s Jeho Vůlí), ty už Ho nezajímaly a ty už v dalším tvůrčím procesu nerozvíjel. Začal rozvíjet právě vody, které byly pod oblohou, protože byly v souladu s jeho projevenou Vůlí a ty použil a těm říkal, ať se shromáždí v jedno místo, které nazval mořem a kdo je vládcem moří? Neptun, který vládne Rybám a to je to moře, a to vzniklé místo, když se ty vody stáhly do moře, to suché místo je Vodnář. Všimněte si, že to není náhodou, že si spoustu lidí myslí, že Vodnář je vodní znamení, ale to je suché znamení – vzdušné. Ale proč? Co tím chce říct? Čili první, co je – vody, které byly pod oblohou, to znamená ty bytosti, které byly v souladu s Boží Vůlí, ty byly použity (veleještěři ne, ti vyhynuli); to dítě, než dosáhne puberty, než zatouží souložit, čili sjednocovat se s jinou bytostí, jak myslíte, že uvažuje taková bytost? Ta víceméně jedná jen instinktivně. Ale jednají tak, jak to chtějí rodiče, tak to udělají. To dítě moc samostatně nepřemýšlí (zatím). Vzpomínáte si, jak jsem vám říkal, když jsme brali Kozoroha, že každé fyzické bytí, vytváří přemýšlení. Když má někdo na sobě ženské fyz. tělo, tak přemýšlí jinak, než když má mužské fyz. tělo. Když se někdo narodí na ulici, přemýšlí jinak (tato fyz. skutečnost ho nutí přemýšlet jinak) než ten, kdo se narodí do rodiny milionáře. Takže celou tuto tvorbu tyto bytosti zatím moc nepřemýšlely, zatím jen reagovaly instinktivně a jednaly podle toho, co se jim řeklo, to udělaly. Teprve,

když tyto instinkty (tyto emoce, tato voda) se stáhly do jednoho místa, protože Ryby, to je emoční (instinktivní) Moudrost, teprve tehdy vzniklo suché místo – schopnost samostatně přemýšlet. A ty bytosti začaly využívat svoji schopnost samostatného přemýšlení. Takže ten proces vznik moře a vznik suché země je vlastně jako kdyby ti lidi byli zbaveni té instinktivní Moudrosti, to znamená, že se to stáhlo do moře a tím se vytvořilo suché místo, protože když jste zbaveni vaše instinktivní Moudrost, tak vy najednou musíte (jste nuceni) samostatně přemýšlet. A také si uvědomte, že Vodnář je vzdušné znamení a Láska, čili duševní Láska a řekli jsme si, že duše (mysl) je sdílení Lásky (tvořivosti) a taky je to spolupráce. Teprve tyto bytosti, které byly v souladu s projevenou Boží Vůlí (ať vnějškově, tak i duchovně) byly použity k tomu (bylo jim dáno suché místo), aby mohly samostatně přemýšlet, spolupracovat a vzájemně sdílet Lásku. A právě proto, když vzniklo toto suché místo: **I nazval Bůh suché místo zemí, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že to bylo dobré. Potom řekl Bůh: Zplod' země trávu, a bylinu vydávající símě, a strom plodný, nesoucí ovoce podle pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak. Nebo země vydala trávu, a bylinu nesoucí semeno podle pokolení svého, i strom přinášející ovoce, v němž bylo símě jeho podle pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. I byl večer, a bylo jitro, den třetí.** To znamená, že když Bůh umožnil a vytvořil situaci, že tyto existující bytosti mohly začít jakoby samostatně a svobodně přemýšlet, kdy mohly začít vzájemně spolupracovat a vzájemně si projevovat Lásku, tak když tuto možnost vytvořil, tak taky musel udělat to, aby tato možnost byla používána. To znamená, muselo dojít k tomu, že když bytosti (určité duch. skutečnosti) mohly samostatně a svobodně myslet, tak Bůh řekl: Vydejte rostliny, ať tato schopnost přinese něj. výsledky, něj. plody, to jsou ty rostliny. Zde je najednou určitá fáze v tvorbě, kdy tyto bytosti byly obdařeny možností svobodně myslet (protože zatím reagovaly instinktivní Moudrostí, která byla do nich vložena Bohem), tak začaly toto využívat a začaly toto suché místo (Vodnář) – začaly svobodně myslet, začaly se svobodně vůči sobě chovat navzájem, tak začaly přinášet nějaké plody (rostliny). Abychom tuto symboliku ještě lépe pochopily vraťme se k průběhu lidského života. Když dítě ve Štíru začne prožívat svou pubertu, ve Střelci začne myslet na sjednocení s jinou bytostí, v Kozorohu si začne plně uvědomovat odlišnost pohlaví fyzických těl, teprve potom člověk začne sdílet svou lásku s partnerem opačného pohlaví. Na základě sdílení své lásky s bytostí jiného pohlaví se v Rybách vytváří jeho víra, jinými slovy začne mít pocit z vlastní moudrosti, a my už víme, že moudrost je láska působící určitým směrem. To znamená, že v Rybách začne mít člověk pocit z toho, jakým způsobem sdílí svou lásku s jinou bytostí. A zde si všimněte, proč rostliny. Když tyto bytosti začaly svobodně přemýšlet, jinými slovy: přestaly být čím dál více závislé na Bohu a začaly se od Boha osvobozovat (ale v pozitivním slova smyslu), a stávali se čím dál více dospělejší, z těch dětí, které reagovaly instinktivně se najednou staly čím dál dospělejší duch. bytostí, které začaly

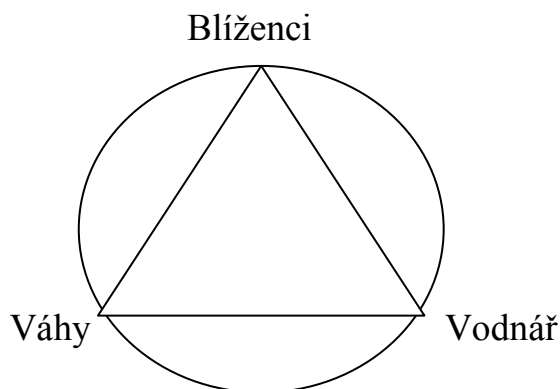
myslet samostatně, svobodně a na základě toho začaly cítit něj. Moudrost (svoji vlastní Moudrost), nebo měly pocit z vlastní Moudrosti, a když se toto prakticky naplnilo (Vodnář) a prakticky se naplnily Ryby (čili to přineslo něj. plody), teprve v Beranu dochází ke kruciálnímu (nejzákladnější) věci: **Opět řekl Bůh: Buďte světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci a byla na znamení a rozměření časů, a dnů a let, a aby svítila na obloze nebeské, a osvětlovala zemi. A stalo se tak. A učinil Bůh dvě světla veliká, světlo větší, aby správu drželo nade dnem, a světlo menší, aby správu drželo nad nocí; též i hvězdy. A postavil je Bůh na obloze nebeské, aby osvětlovala zemi, a aby správu držela nade dnem a nocí, a oddělovala světlo od tmy. A viděl Bůh, že to bylo dobré. I byl večer, a bylo jitro, den čtvrtý.** Toto je jeden z nejzákladnějších bodů. Když ty bytosti začaly samostatně svobodně přemýšlet, začaly se k sobě vzájemně nějak chovat a spolupracovat, určitým způsobem sdílet Lásku, kdy začaly (emoce – Ryby) mít pocit ze své vlastní Moudrosti (vytvořily si svoji vlastní víru) a když nějakou dobu ty rostliny rostly, čili nějakou dobu to ty bytosti používaly, teprve v Beranu přichází kruciální moment (a jak jsme si řekli, tak ve Lvu je počátek tvůrčího procesu a v Beranu je druhý počátek – vznik Individuality) a to jsou tyto dvě světla. Vzpomeňte si, jak jsme vždycky říkali, o co Bohu jde. Na počátku byl sám, je to Láska, potřebuje Lásku sdílet s jinými bytostmi a jeho snaha je, aby ze sebe vytvořil více bytostí. Ve Váhách On stvořil nějaké myšlenky, které ve Štíru začnou cítit něj. sexualitu (prociťovat Lásku), začnou toužit po sjednocení s jinou živou bytostí (Střelec), v Kozorohu vznikají něj. vnější stavy, některé jsou nevyhovující, jdou na jednu stranu a nejsou dále použity, jiné vnější stavy a podmínky jsou využity, dochází k samostatnému a svobodnému přemýšlení (ve Vodnáři), konání a sdílení Lásky, vytvoří se má vlastní víra (Ryby), vlastní přesvědčení, a říkali jsme si, že Kristus (Bůh-Stvořitel) i když je jeden, tak když se dostatečně vypracují určité nástroje, tak ten Kristus začne ze Sebe vypouštět jednotlivé osobní Kristy, kteří vstupují do dostatečně vyvinuté mysli (duše) a do dostatečně vyvinutého vnějšího těla. A to je ten okamžik. To velké světlo je vytvoření, kdy z Krista (z Boha) vystoupil jeden individuální Kristus. To velké světlo, které má držet správu nad dnem, to je vaše duchovní Individualita (Beran), ten kousek Krista ve vás. To menší světlo jsou Váhy.

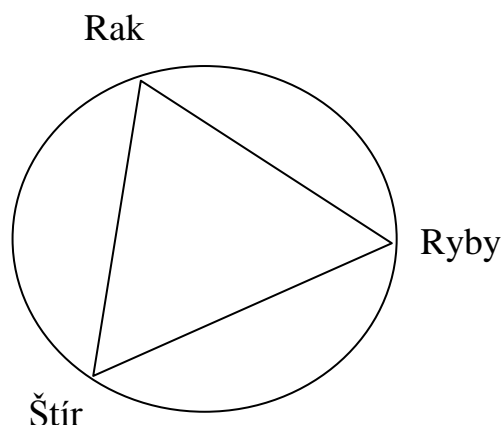
Řekli jsme si, že každý Duch potřebuje duši. A když Beran je individuální Duch, tak jakou potřebuje duši? Také individuální. Zatím ty duše byly v podstatě jenom roboti. To duševní bytí, když na počátku Bůh stvořil nebe a zemi, tak ty myšlenkové formy (duše) si modeloval Bůh, jak chtěl, vy by jste viděli nějakou bytost, ale to všechno dělal Bůh skrze tu bytost zatím sám. Teprve až v Beranu došlo k vytvoření podmínek, že bylo vytvořeno velké světlo, to znamená, že začal ze Sebe vypouštět jednotlivé Božské Individuality, tak samozřejmě, že individuální Boží duch potřebuje už mít duši, která má také svoji individualitu. To velké světlo svítí duchovním světlem, proto je větší a to menší světlo je individualita vaší duše, které svítí ve sféře vaší mysli a proto je menší. Duchovní světlo je vždycky větší světlo než duševní světlo. A zde jsme se dostali do rozhodujícího okamžiku – vznik Individuality. Duch. Individualita – individuální Božská Bytost, která potřebuje mít za partnera svobodnou individuální duši (čili svobodné individuální myšlenkové bytí).

Když tento moment vztáhneme na průběh lidského života, tak to znamená následující. Když člověk v Rybách začne emočně pociťovat svou moudrost (víru), jinými slovy začne procítovat svůj vlastní způsob sdílení lásky s jinými bytostmi, začne si uvědomovat co je podstatou mužství a co je podstatou ženství. A my už víme z našich seminářů, že mužství představuje tvůrčího ducha (oheň) a ženství představuje duši (vzduch). A proto na základě Ryb vzniká duchovní individualita – Beran, čili mužství, a s duchovní individualitou souvisí duševní individualita – Váhy, čili ženství.

A když vznikl tento krucální moment (a to nemusím už podrobně popisovat) a tedy když vytvořil tyto dvě světla, jedno větší a druhé menší, tak potom už jen popisuje, ať vzniknou ptáci, ryby, něj. zvířata na zemi a to už není nic jiného než to, že když vytvořil to menší světlo (individuální duši), tak museli vzniknout ptáci, protože kdo lítá ve vzduchu (v mysli)? Ptáci. To znamená, že tato individuální duše musela začít projevovat svoji duševní individualitu, začala individuálně myslet, chápat a čím dál více tato individuální duše zaplňovala svoji mysl (sebe samotnou) tím, jak se individuálně realizovala, to znamená, že začali vznikat ptáci:

Když tato individuální duše (mysl) projevovala svoji individualitu na myšlenkové úrovni, tak jsme si říkali, že každý obraz v mysli vytváří emoce, takže když tato duše začala individuálně myslet a se projevovat, začaly v ní vznikat emoce, které už měly individuální charakter, dá se říct, že předtím, než vznikla Individualita, ty emoce byly jakoby takové kolektivní, kdežto když vznikla individuální duše (schopnost individuálně myslet), tak začal vznikat čím dál více i individuální způsob cítění, to znamená, začaly vznikat různé ryby a velryby.

A nakonec jsme si řekli, že emoce jsou ten rozhodující činitel, který dává tu základní informaci, co se děje ve stvoření a na základě této emoční informace vlastně Duch začne vyzařovat něco směrem ven, takže na základě rozvíjejícího individuálního emočního cítění vlastně začal Bůh vytvářet různé plazy, hovada a různá pozemská zvířata.

To znamená, že začaly vznikat čím dál více individuální vnější formy, čili všechno, co se týče vnější úrovně, se začalo čím dál více individualizovat, třeba všechny bytosti předtím mohly mít stejnou podobu a najednou (právě tím, že vznikl individuální způsob myšlení, cítění) začaly vznikat i rozmanité individuální vnější formy. Čili podle pokolení různá zvířata. **Řekl též Bůh: Vydej země duši živou podlé pokolení jejího, hovada i zeměplazy, i zvěř zemskou podlé pokolení jejího. A stalo se tak.** Toto popisuje, že vlastně docházelo ke vzniku různých individuálních vnějších rozmanitých forem, protože dokud není Individualita, tak rozmanitost je nemyslitelná. Musíme si

uvědomit tento důležitý moment. Než Bůh stvořil velké a malé světlo, čili duchovní a duševní individualitu, nechal před tím třetího dne vyrůst ze suché země různé rostliny a stromy. Ale teprve potom, po stvoření velkého a malého světla stvořil pátý a šestý den různé ptáky, ryby a různé hovada a zeměplazy. Proč tomu tak je? Uvědomte si, že tyto dvě světla představují duchovní a duševní individualitu. Rostliny a stromy se nemůžou pohybovat, celý svůj život stráví na jednom a tom samém místě. Symbolicky řečeno nemůžou plně projevit svou individualitu. Proto byly stvořeny před těmito dvěma světly. Ptáci, ryby a hovada se už můžou volně pohybovat, symbolicky řečeno už můžou projevovat svou individualitu, a proto byly stvořeny až po vzniku těchto dvou světél, která představují individualitu.

A když stvořil velké a malé světlo, když vznikla duchovní a duševní individualita, teprve tehdy mohlo dojít k individuálnímu myšlení (vznik ptactva), k individuálnímu citění (vznik ryb a velryb), došlo ke vzniku individuálních vnějších, čím dál více specifických a jedinečných forem (vznik různých zeměplazů a plazů), tak teprve tehdy v určité fázi rozvoje na těchto třech úrovních řekl: **Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vši zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi. I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obraz Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.** Říkal jsem vám, že tam má být „jej“, že původní bytosti měly svého ducha a svou duši v jednotě a nebyly ještě odděleny. Co je tímto míněno, že najednou stvořil člověka k svému podobenství a k svému obrazu? Kdo je především ten Bůh-Stvořitel? Je to především tvůrčí Bytost. A když stvořil Individualitu (jak duchovní, tak duševní), vytvořil různé myšlenkové individuální formy, různé emoční formy, různé vnější individuální formy, tak najednou se dostal k bodu, že mohl vytvořit nebo udělat bytost, **ona už vlastně byla, to bylo to velké světlo, čili duchovní individualita, ale mohl ji obdařit naprosto stejnými tvořitelskými možnostmi, jaké měl do té doby jen On sám.** A proto ji říká (této bytosti, kterou v Bibli nazývá člověk): Budeš podle Mého podobenství a k obrazu, čili to, co mám Já, budeš mít i ty. Já mám neomezené tvůrčí možnosti a teď je máš i ty. To je vznik bytostí, které jsou obdařeny stejnými tvořitelskými možnostmi jako měl do té doby pouze samotný Bůh. A proto jim říká: Panuj nad všemi úrovněmi, nad ptactvem (nad myšlenkami, čili můžeš pomocí své mysli vytvářet věci), nad rybami (můžeš emočně tvořit), nad zeměplazy (můžeš tvořit na vnější rovině), máš stejné tvůrčí možnosti jako jsem měl do této doby pouze Já, jediný.

Pokud tento moment vztáhneme k průběhu lidského života, když v Beranu došlo k uvědomění si mužství a ženství, začnou muži rozvíjet mužský způsob myšlení, citění a své mužské tělo. Stejně tak ženy. A teď se dostali do momentu kdy zjistí, že jsou schopni zplodit dítě. Zjistí, že jsou schopni stvořit nový život, což před tím uměl jenom Bůh. Proto v astrologii znamení Lva vždy symbolizuje děti.

A ještě Bůh říká, že všechno může jíst, takže tato bytost také mohla všechno používat. Nic ji nebylo zakázáno. Mohla všechny tyto úrovně využívat a používat. **A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, bylo velmi dobré. I byl večer, a bylo jitro, den šestý.** Pokračuje 2 kapitola (Posvěcení dne sedmého): **A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich.** To znamená, že se plně rozvinulo Boží stvoření na všech úrovních. Byla už duchovní Individualita, která měla stejné tvořitelské možnosti jako ta prapůvodní Bytost, rozvinula se myšlenková samostatnost a individualita, emoční individualita i vnější individualita, vše bylo plně rozvinuto. A když vznikla bytost, která byla jakoby Bůh, to znamená, že měla Individualitu a tuto Individualitu měla schopnost projevit na všech rovinách, tehdy: **A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréz dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréz byl dělal. I požehnal Bůh dni sedmému, a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréz byl stvořil, aby učiněno bylo.** Odpočinul Bůh ode všeho díla, kteréz byl stvořil. To neznamena, že jakoby Bůh přestal dělat, uvědomte si, že Bůh je Stvořitel, to je tvůrčí záležitost, Bůh neustále tvoří. To odpočinutí zde znamená to, že dokonalejší bytost už nemůže stvořit. Už se přestal zabývat myšlenkou, že by mohl stvořit ještě něco dokonalejšího než byl tento duchovně-duševní Člověk. Tento duchovně-duševní člověk měl stejné tvůrčí možnosti jako On sám, to znamená, že to odpočinutí je v tom, že On se již přestal zabývat tím, že by ještě mohl stvořit něco dokonalejšího. Už jen teď, když měl tyto dokonalé bytosti, které měly stejné tvořitelské možnosti jako On, tak už s nimi začal spolupracovat. Rozumíte tomu? Ne že by přestal něco dělat, Bůh neustále něco tvoří, ale už odpočinul (viděl, že je zbytečné dále zdokonalovat vývoj, protože vytvořil bytost, která byla stejně dokonalá, měla stejné tvořitelské možnosti, jaké má On sám), takže takto je myšleno to odpočinutí, čili vznikla Bytost, která je stejná jako bod, odkud jsme začínali (Lev). Lvem jsme začínali a do Lva jsme se vrátili a proto v této souvislosti si řekneme, co symbolizuje sfinga. Jak vypadá sfinga? Jaké je to tělo? Tělo Lva a hlavu lidskou. Tato tvůrčí síla – Lev (Bůh-Stvořitel) a touto sfingou je ukázáno, že vrchol jeho tvorby je Člověk. Teprve vznikem člověka odpočívá, čili už se nesnaží stvořit ještě něco vyššího. Tato tvůrčí síla – Lev (Boží Láska), **až dostane lidskou tvář** (až se stane člověkem), tak je konec, dál už to není třeba rozvíjet.

Uvědomte si, že to, co jsem jen zde tak stručně nastínil, to byl proces, který probíhal na duchovně-duševní úrovni. Na této úrovni také mají vnější těla (Kozoroh – vnější bytí) a formy. To znamená, že v duchovně-duševním světě vznikla plně individualizovaná Bytost na všech rovinách a ze stejnými tvořitelskými možnostmi, jako měl Bůh-Stvořitel. To je ten člověk, o kterém píše první kapitola Genesis.

Ta druhá kapitola zase píše: **I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země a vdechl ve chrápe jeho dchnutí života, i byl člověk v duši živou.** V druhé kapitole také Mojžiš píše o dalším stvoření člověka, ale z prachu země. To je ten

člověk, který z první kapitoly (ten duchovně-duševní člověk) sestoupil do jemnohmotného světa a oblékl se do jemnohmotného těla. Čili došlo k ještě zřetelnější a plnější manifestaci života už dokonce i v jemnohmotném světě. A my už víme, proč k tomu muselo dojít. To jsem vysvětloval v souvislosti s Blíženci. Teprve v tomto jemnohmotném světě se udělal zárodek toho, aby ten původně duchovně-duševní člověk, protože On ho stvořil – muže a ženu stvořil jej, čili Duch a duše byli v těsném kontaktu (ve spojení), tak teprve v tomto jemnohmotném světě začaly vznikat podmínky, aby se tato duše začala od tohoto Ducha lehce odtrhávat, protože Bůh potřeboval, aby tato duše získala čím dál větší samostatnost. Proto v jemnohmotném světě dochází ke vzniku ženy (z Adamova žebra) a vysvětloval jsem, co to znamená, že teprve tam došlo ke vzniku nové mysli (nové duše) a potom je třetí kapitola, kde je příběh o Evě a Adamovi – vyhnání z ráje a tam dochází k tomu: **I zdělal Hospodin Bůh Adamovi a ženě jeho oděv kožený, a přioděl je.** Takže druhá kapitola nám říká, jak ten člověk sestoupil do jemnohmotného světa a třetí kapitola nám říká (když vyhnal Adama a Evu z ráje a přioděl je oděvem koženým) je sestup do tohoto fyzického těla. Protože mezi tím (to oddělení vod) kdy Lucifer odpadl od Boha, se Lucifer změnil na satana a vytvořil tento hrubohmotný (kožený) svět, kterým jsme se potom mohli přiodít. Takže si zapamatujte:

G E N E S I S:

- První kapitola** - popisuje stvoření duchovně - duševního Člověka v individuální formě, který měl stejné tvořitelské možnosti, jako má Bůh
- Druhá kapitola** - popisuje sestup Člověka do jemnohmotné úrovně a co se dělo na této jemnohmotné úrovni.
- Třetí kapitola** - popisuje vypuzení z jemnohmotného světa a sestup do fyzického světa.

Pozn. **SFINGA** – symbolizuje odpočínutí sedmého dne. Když tvůrčí Síla (Bůh-Stvořitel) se dostane až k člověku (k lidské tváři) a stvoří ho, tak odpočívá, protože už nic dokonalejšího nemůže vytvořit.

O nutnosti používání mysle na duchovní cestě:

V některých lidech, když slyší toto povídání, může vzniknout myšlenka, že je to složité, já vím, že lidé jsou myšlenkově hodně líní, neradi přemýšlejí a když na duchovní cestě nutíte člověka přemýšlet, tak má pocit, že to není ta správná duchovní cesta, že duchovní cesta se obejde bez přemýšlení, ale to je zásadní omyl. To nejde. Na duchovní cestě musíte používat mysl a já jsem vám řekl, proč.

O nutnosti aktivace SRDCE:

Ale současně si uvědomuji, že **základní snahou člověka musí být to, aby se dostal do osobního kontaktu s Bohem. Osobní kontakt s Bohem nelze docílit, než neustálou touhou člověka po Bohu. Člověk musí cítit hlubokou touhu se s Ním chtít setkat. Pokud tuto touhu po Bohu člověk necítí, tak mu můžete přechíst, co chcete a stejně Boha nepotká. Ten základní činitel je – mít touhu po Bohu.**

Druhá věc je ta, že musíte také mít správné pochopení Boha a k tomu zde slouží tyto semináře. A to, co zde přednáším, vnímám, že to není primární, je to důležité, ale není to primární, protože primární je to, aby se člověk snažil dostat do kontaktu s Bohem a aby si tento kontakt udržel. To, že říkám tyto myšlenky, to je už jen důsledek toho, že tím, že zpřítomníte Ducha v sobě, tak ten Duch vám tyto věci začne vysvětlovat, ale dokud nezpřítomníte Ducha v sobě, tak vám to nemá kdo vysvětlit. Takže **zpřítomnění Boha necht' je základní snahou každého člověka.** To duchovní pochopení, že si začnete vysvětlovat texty z Bible, co to znamená, to už je jenom důsledek zpřítomnění Ducha ve vás. Takže když někdy čtu a dovídám se něco, kdybych například byl na tomto semináři jako posluchač, tak samozřejmě budu rád, že mám možnost získat tyto informace a můžu nad tím přemýšlet, ale také musím vnímat, že stejně je rozhodující moje vlastní snaha o zpřítomnění Boha ve svém srdci. To bychom měli mít na zřeteli.

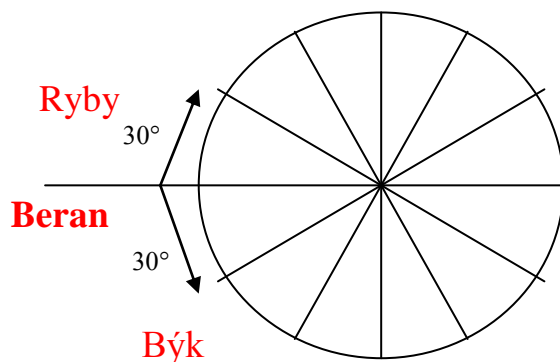
Příště si budeme vysvětlovat, co znamená aspekt 60° mezi znameními, který se v astrologii nazývá sextil.

Význam aspektů:

Opakování: Aspekt 30°

Jen ve stručnosti: Úhly (vztahy) mezi jednotlivými znameními jsou velice důležité a je to zdroj velice důležitých informací.

Jestli si vzpomínáte, začínali jsme tím, co znamená úhel 30°.

Úhel ve směru hod. ručiček je odhalování vnitřní (skryté) Moudrosti.

Tento úhel ve směru proti hodinovým ručičkám je tvůrčí činnost, která přináší viditelné výsledky.

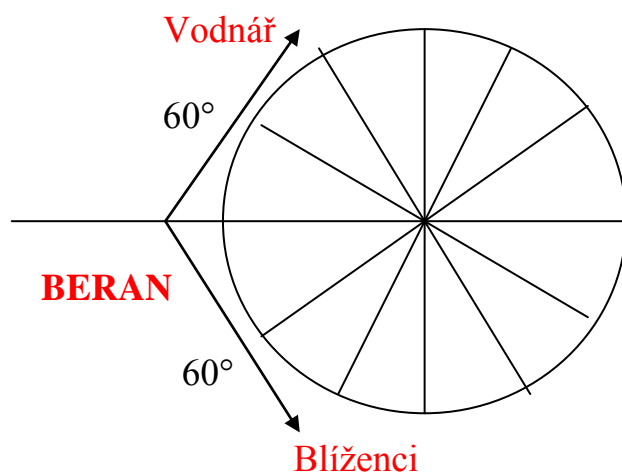
Řekli jsme si, že ve směru proti hodinovým ručičkám se spíše projevují muži, kdežto ve směru hodinových ručiček fungují ženy. A proč tomu tak je. Když se díváme na zodiak, máte dvě počáteční znamení: Jedno počáteční znamení je Lev (Zdroj – počátek veškerého jakéhokoliv tvůrčího procesu), ale jestliže v průběhu tvůrčího procesu (a o to Bohu jde) je vznik individuální Bytosti (individuálního, nezaměnitelného, neopakovatelného bytí) a to symbolizuje Beran – duchovní Individualita (duch. Bytí). Takže Beran je něco neopakovatelného, jedinečného (Individualita), to je kvalita, která patří pouze této jedné Individualitě a už žádná jiná Individualita ji nemá. Proto v astrologii počátek znamení Berana znamená něco neopakovatelného, specifického.

Představte si, že zvěrokruh je neopakovatelná bytost a bod, který charakterizuje, v čem je specifická tato Individualita, je Beran. Chci vás navést k tomuto: Když chcete vědět, jaké mají ve zvěrokruhu významy jednotlivé úhly, tak se vždycky podívejte (vycházejte od Berana, který charakterizuje veškerou Individualitu), co je 30° proti směru od Berana? Býk. A my víme, že Býk je zemské znamení, čili je to vnějšek a je to Lásky. Býk je zviditelněná Lásky a víme, že Lásky je tvořivost, čili zviditelnění tvořivosti, takže hned budete vědět, jaký má v astrologii význam aspekt 30° proti směru hodinových ručiček. Tento aspekt nese tuto kvalitu zn. Býka – zviditelnění Lásky, čili konkrétní vnější tvořivost.

Když chcete vědět, jaký význam má aspekt 30° ve směru hodinových ručiček od Berana, zjistíte, že to je znamení Ryb. A my víme, že Ryby jsou voda – emoce – niternost a je to Moudrost, takže vnitřní Moudrost. takže 30° ve směru má kvalitu Ryb, čili je to odhalování vnitřní Moudrosti a také to může být instinktivní Moudrost (čemu člověk věří, aniž o tom ví).

Význam aspektu 60° (stručně):

Dnes jsem chtěl vysvětlit ještě význam aspektu 60°, takže stručně: Když se podíváte, co znamená úhel 60°, tak se podívejte, co je od Berana jako druhé znamení:

60° proti směru hod. ručiček se nachází zn. Blíženců. To nám říká, že 60° nese kvalitu Blíženců. A řekli jsme si, když jsme měli seminář o Blížencích, že

Blíženci jsou intelekt. A že intelekt není nic jiného než inteligence, která rozumí, jak ve vztazích naplnit Lásku. **Takže úhel 60° ve směru proti hod. ručičkám má kvalitu intelektu, čili to znamená myšlenkovou Moudrost nebo-li Moudrost ve vztazích.** Pro mnoho lidí (a hlavně pro ženy) jsou vztahy důležité, tak především pro ženy má těch 60° velký význam. A když vztahy jsou pro ně důležité, tak by měly těm vztahům rozumět.

Kdežto, když chcete vědět, co znamená 60° ve směru hod. ručiček (od Berana) je Vodnář. Takže těchto 60° nese kvalitu zn. Vodnáře a víme, že Vodnář je schopnost přemýšlet a spolupráce, takže **60° ve směru hod. ručiček vám odhaluje, v čem má spočívat spolupráce a o čem se má přemýšlet.** A to si probereme příště, kdy si projedeme tyto 60° aspekty a můžete si to už promýšlet nyní.

Zvěrokruh je pro vás nedocenitelná a nevyčerpatelná studnice Moudrosti, říká vám, jak máte uvažovat a jak vlastně rozvíjet svoji duši, protože duše je vaše mysl a teprve mysl, která začne čím dál více myslet duchovně, se začne čím dál více přibližovat k Duchu nebo-li k Bohu.

Příklad: Býk – Rak

Co znamená Býk? V klasické astrologii to jsou peníze. Ale my víme, že Býk je zviditelňování Lásky a tím pádem projevování Lásky (tvořivosti). A intelekt je duševní (myšlenková) Moudrost a intelekt je – vědět, jak naplnit Lásku ve vztazích. Takže kterým směrem musí Býk upřít svůj intelekt? 60° od Býka je Rak. Co nám to říká?

Jestliže je člověk, který chce projevit svou kvalitu Býka, čili který chce zviditelnit a projevit svou Lásku, tak vám zvěrokruh říká velice důležitou informaci. Co musíte v první řadě pochopit, pokud chcete někomu projevit Lásku? Raka. A Rak je co? Nitro. Zde vám zvěrokruh říká důležitou informaci: Pokud chcete projevit co nejvíce a správně Lásku, tak musíte pochopit nitro svého partnera a také své vlastní nitro. Pokud nezačnete rozumět svému nitru a nitru svého partnera, tak toto vaše projevování Lásky nemusí dopadnout dobře. Anebo z jiného pohledu: Jestliže Býk (a víme, že Lásky a tvořivost je jedno a to samé) a tedy jestliže každý člověk chce projevit svou tvořivost, tak to nemůžete plně projevit, pokud nezačnete svým rozumem (svou myslí) chápat své nitro. Pokud se neumíte myšlenkově zorientovat (pochopit) vaši niternost. A to je jasné, protože teprve když začnete chápat svoji niternost, tak zjistíte, že je tam Zdroj veškeré tvůrčí Energie, kterou se budete potom snažit projevit navenek.

Blíženci – Lev:

Jestliže Blíženci jsou intelekt, čili inteligence, která rozumí, jak ve vztazích naplnit Lásku, tak se podívejte, v čemu musí Blíženec, který symbolizuje intelekt, tak kde musí intelekt (Blíženec – symbol intelektu) zaměřit svůj intelekt? Na Lva a Lev je co? Srdce. Čili Blíženec musí svým rozumem

pochopit podstatu srdce, co to je Láska. Pokud to nepochopí, tak jak může Blíženec skrze vztah projevit Lásku?

Lev – Váhy:

Lev je vaše srdce, Zdroj vaší Lásky. Co musí v první řadě Lev pochopit svým intelektem? Váhy. A Váhy jsou co? Mysl. Každý tvůrce musí v první řadě pochopit podstatu mysli, proč tu mysl je. A také – musí někdo, kdo má srdce, rozumět, k čemu slouží vztahy a proč ty vztahy vůbec jsou. Musíte porozumět, že skrze vztahy objevujete sami sebe, svou vlastní přirozenost.
